

Johann Klein von Benedikt Peter Winckler

Disputatio Inauguralis Iuridica De Inhibitione Iudiciali In Causis Appellationum Vulgo von Obergerichtlichen Verboth in Appellations-Sachen

Rostochii: Wepplingius, 1696

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn746314949>

Druck Freier Zugang

Handwritten text, possibly a library stamp or title, mostly illegible due to fading.

Ja-1125

348

17

Q. D. B. V.
 DISPUTATIO INAUGURALIS
 JURIDICA
 DE
 INHIBITIONE JUDICIALI
 IN
 CAUSIS APPELLATIONUM
 Vulgo von
 Obergerichtlichen Verboth
 in APPELLATIONS-Sachen

QUAM
 DEO PROPITIO
 EX DECRETO ET AUTHORITATE
 MAGNIFICI IUSTORUM ORDINIS
 IN CELEBERRIMA AD VARNUM ACADEMIA
 SUB PRÆSIDIO

DN JOHANNIS Klein.
 J. U. D. ET PANDECT. PROF. PUBL. NEC NON
 CONSIST. MECKLB. h. t. DIRECTORIS, HODIEq; DECANI SPECTABILIS
 DN PATRONI PRÆCEPTORIS AC HOSPITIS

ÆTERNUM DEVENERANDI
 PRO LICENTIA
 SUMMOS IN UTROQUE JURE HONORES AC PRIVILEGIA
 CONSEQUENDI
 PUBLICÆ VENTILATIONI SUBMITTIT

BENEDICTUS PETRUS Winckler/
 LUBECENSIS
 IN AUDITORIO MAJORI
 HORIS ANTE ET POMERIDIANIS
 AD DIEM XIX. NOV. 1696.

ROSTOCHILITERIS JOH WEPPLINGII UNIV. TYPOGR. AN. 1696.

Bibliotheca
Universitatis
Rostockensis

VIRO
Magnifico, Nobilissimo, Consultissimo,
atq; Excellentissimo Domino
DN. ANTHONIO

M. J. M. L. S. S. S.

JCTO Consummatissimo,

ET

Reipubl. Lubecanae Consuli
maxime merito,

Domino Parenti suo

*Omni observantia ac pietatis cultu
Devenerando*

*Haec lineas inaugurales
ceu*

*Devinctissimi, ob innumera, eaque insignita in se
cumulate collata beneficia, animi indices
ea, quã par est, veneratione
sacras esse vult*

*Filius ipsius obsequiosissimus
B. P. Winctler.*

PRÆFATIO.

Uanquam communem hominum
 cognitionem, quam ipsa inter nos natura do-
 cente Florentino *Lib. I. Infit.* eumque secuto
 gloriosissimæ memoriæ Imperatore Justinia-
 nò in *L. 3. ff. De J. & J.* constituit, nil turbet
 magis, quam si spretâ humanitatis lege, id
 quis deneget alteri, quod idem sibi ab al-
 tero præstari in simili jure urget optimo; Eò
 tamen proh dolor! mortalium processit con-
 genita, & in dies succrescens malitia, cum-
 que alterius injuriâ locupletandi impius conatus, ut non duntaxat, quod
 jure alteri debent, turpiter posthabito communis cognitionis nexu, ipsi
 præstare tergiversentur temerè, sed & justâ ad id religiosi judicis con-
 demnati sententiâ, temerariæ Appellationis diffugiò in multos differre
 annos summo sibi habeant oblectamento, omniqve studio annitantur.
 Quâ impiâ Creditores suos ludificandi arte, licet quidem non semper
 solvendi effugiant necessitatem, id tamen morosi hi debitores conse-
 quuntur sæpius, ut in optimâ cum ipsis litigantes causâ post multi tempo-
 ris jacturam, innumeris litigii molestiis, pillularum instar, rectè monen-
 te Ayrero *P. 1. Process. Judic. c. 2. Obs. 3. n. 4.* devoratis, defatigati, ac
 fortunis spoliati suis, serius reportent victricis sententiæ triumphum, li-
 tium expensis plerumqve haut æqvalem, indeqve victori onerosum ma-
 gis, quam proficuum, ut hinc hocce litigioso imprimis seculo non abs-
 re prudentius sibi, suisqve consulere videantur Posteris ac rebus, qui
 verecundâ cogitatione, ab ipso Justiniano in *L. 4. S. 1. ff. De Alienar. Jud.
 mut. caus.* approbatâ, lites execrantes, jus suum indiscussum relinque-
 re, quam per tot litium anfractus cum irreparabili temporis ac fortu-
 narum dispendio, non nunquam etiam ipsius sanitatis deliquio injudi-
 cicio perse qui malint, prudenter hoc svadentibus Felin: in *c. 2. pr. X. De
 Prescrip. & Welenb. Kol. 1. Consil. 23. n. 39.* Neq; tamen hos intra Impie-
 tatis limites notabilis morosi debitoris se continet improbitas, scilicet ut
 debiti nexum diffiteatur temerè, aut justâ victus sententiâ, impiæ appel-
 lationis

Præfatio.

lationis præsidio illicita quærat subterfugia, sed & ad illum sepius progreditur audaciæ gradum, ut iudice impiis largitionibus in suas partes raptò, creditoribus iniquâ redempti hujusc, iudicis sententiâ læsis, ejusq; justiorum emendationem à Superiore per appellationem, ceu firmissimum innocentia ac justitiæ præsidium c. 61. §. porro. X. de Appell. junct. L. 11. C. Theodos. eod. sollicitè quærentibus, pendente licet appellationis processu, temerariis omniq; jure reprobatis Attentatis ac Innovationibus suis graviter nocere impio omnino ausu moliat, oppidòq; gloriatur, si ipse iudex, quem tempestivis omnia istiusmodi temeraria partium attentata *Inhibitionibus* antevertere oportet, ab iniquis; condemnato legitime interpositæ appellationi non tantum non desert, sed et sub prætextu *postulorum* reformato riorum licentiosam sibi sumit licentiam, injustè suum pronunciatum, suspensâ licet per appellationem omni sua jurisdictione, l. 6. §. 1. ff. de his qui not. infam. l. 11. C. de R. C. Vid. infr. C. 1. §. 4. in favorem Victoris temere exequendi, Br. ad l. pen. ff. de Appell. recipiend. n. 1. Mev. P. 2. D. 294. v. infr. C. 1. §. 7. parum pensi habens, improbum istiusmodi justitiæ Sacrilægum pervigilem Dei oculum ac tremebundam illam in Decretorio olim die adulteratæ à se justitiæ condemnatoriam sententiam non solum minimè effugiturum esse, sed & violatæ jurisdictionis ac Superioritatis Territorialis temerariâ rite interpositæ appellationis rejectione reum fieri, Mev. P. 2. D. 8. n. 5. Stryck. in Introd. ad P. F. c. 23. n. 9. cunctis ejuscemodi attentatis spoliatorum adiustar ante omnia revocandis, Carpz. Dec. 93. n. 11. R. 7. de do. 1654. §. Und wann. 59. vid. infr. C. 1. §. 4. effrenâq; Novantis & Attentantis libidine salutari *Inhibitionis* remedio compescendâ, quâ sine foret profectò, ut iniquitate iudicis læsi, parum præsidii in appellatione habituri essent, unde tamen ultimum innocentia auxilium præstolantur. Hanc Superioris *in Causis Appellationum justam attentatorum inhibitionem*, ceu articulum in foro utilissimum, cum datâ mihi à Magnifico ac Amplissimo *Jctorum Ordine* Inauguralem Dissertationem promovere conscribendi licentiâ, sub incudem Disputationis revocare sedeat animo sententiâ, propositum hocce meum Benevoli Lectoris candori commendo, & ab ejus humanitate, si itineri accinctus non ubivis & ex asse expectationi satis fecero, veniam mihi stipulor polliceorqve certissimam. Deus vero felicissimo successu, quicquid susceptum laboris est, beet, cujus benignissimis auspiciis ad rem ipsam progredior, Sit itaq;

CAPUT I

CAPUT I.

Exhibens

GENERALIA INHIBITIONIS IN CAUSSIS APPELLATIONUM

INHIBITIONIS vocabulum gene-
 rive ac specificè ad exemplum Adoptio-
 nis, per L. 1. ff. de Adopt. juncto §. 1. J. co-
 dem Cognationis, per L. 4. §. 2. & L. 10. §. 2.
 & 4. ff. de Grad. & affin. & nominib. car.
 juncto §. 1. Inst. de Legit. agnat. tuel.
 Spadonum, per L. 129. ff. de V. S. & L. 39.
 §. 1. ff. de Jur. dot. junct. §. 9. J. de Adopt.
 & id genus aliarum in jure obviarum
 vocum, cum secundum L. 4. ff. de P. V.
 plura sint negotia, quam rerum nomina,

Accipitur
 vox Inhibiti-
 onis generice
 & specificè.

accipi, neminem in jure licet mediocriter veriatum fugere
 posse autumo. vid. Arnold. Reyger. in Process. judic. Disp. XI. Propos. 14.

§. 2. In generali significato sumpta inhibitiio omnem omni-
 no denotat prohibitionem, quæcunque etiam illa sit, ita ut hoc
 in sensu Inhibere & Prohibere æque late pateant, approbantibus hanc
 acceptationem non duntaxat Classicis Scriptoribus, quos allegatos
 videlicet apud Quintilianum Mandosium in Traç. De Inhibitionibus
 quæst. 1. num. 1. sed jure etiam nostro, tam Civili, per L. 1. pr. ff. de Nov.
 oper. Nunc. L. 16. ff. de Sponsal. L. 14. ff. de Usucap. Auth. Nunc inbihe-
 tur. C. de Donat. ante Nupt. quàm Canonicè, per. cap. 29. X. De Re-
 script. c. Cum inhibitiio copule carnalis, 3. X. De Clandest. Sponsal.
 vid. Arnold. Reyger. d. Tr. Disp. XI. th. 14. aliique passim; Et hocce
 in generaliõri significato dividitur in Inhibitionem LEGIS, quæ im-
 mediate à Lege fit, nullo accedente hominis facto, cujus exempla
 reperire sunt in L. fin. C. De Pact. L. 8. pr. C. Ad. L. Juliam. Majest.
 t. t. C. Ne. fidejus. vel Mandat. dotis dentur, & t. t. X. De Reb.
 Eccles. non alien. ET HOMINIS, quæ sit cooperante jure, & me-
 diante facto vel prohibitione hominis, ejusque VEL PRIVATI,
 quando

In generali
 acceptatione
 omnem deno-
 tat prohibi-
 tionem.

Tam apud
 Classicos Au-
 thores

Quam in Ju-
 re Civili.

Et Canonica.
 Dividitur in
 Inhibitionem

Legis

Et Hominis
 Ejusq. vel
 Privati.

CAP. I. Exhibens Generalia Inhibitionis.

4
 quando pars parti inhihet, ne quid in sui præjudicium faciat, cujus exem-
 pla exhibent L. 9. ff. Si servit vind. L. 11. ff. eod. L. 12. ff. De Usu & Usufr. le-
 gal. § L. 1. §. 2. ff. De Nov. oper. nunc: ubi etiam privato permittitur no-
 vum opus facienti inhihere, ne in sui præjudicium ædificet, cum hoc ef-
 fectu, ut si quid posthabitâ hæcce privati inhibitione factum sit, id o-
 mne viâ attentatorum revocari debeat: vid Robert. Lancellot. De At-
 tentatis P. 2. c. 20. Præfat. quæst. 2. n. 28. Bald. Consil. 243. Lib 2. n. 2.
 Mandol. De Inhibit. quæst. 17. n. 3. Ubi tamen putat, hæc inhibitionem,
 utpote à Lege adinventam, potius ad inhibitionem Legis, quàm Ho-
 mini, esse referendam, cui etiam adstipulatur Lancellot. d. Tr. § 10. De
 vel Publici. quo tamen dubito: VEL PUBLICI i. e. Judicis s. Magistratus, me-
 diantibus Mandatis Inhibitorialibus prohibentis, ne quid vel in Rei-
 publicæ, vel Privatorum præjudicium, vel Magistratus etiam contem-
 ptum fiat, aut coeptum perficiatur: Quæ mandata iterum respiciunt
 Inhibitio Pu- negotia vel Extrajudicialia, v. gr. Mandatum de inhihenda sylvarum
 blica respicit devastatione, item de novis & insolitis vectigalibus inhihendis, nec
 negotia judi- cialia vel ex- non de inhihendis Superactionibus, Tributis, & Collectis insolitis, &
 wrajudicialia de rebellibus subditis inhihendis, de quibus vid. Mindan. De Mandat. vel
 judicialia & in specie Processum, circa quæm rectè notante Petro Fri-
 derico Mindano in Tract. de Mandat. lib. 1. c. 27. n. 1. quatuor sequen-
 tes potissimum notabiliores inhibitionum occurrunt casus: Aut
 Circa nego- enim (1.) petimus inhibitionum Judicis Incompetentis, aut (2.) de non
 ria judicialia impedienda Litis persecutione, aut (3.) De non turbando vel gravando
 & potissimum contra latam sententiam, aut deniq; (4.) de non attentando vel inno-
 occurrunt vando post interpositam appellationem, causâ in Appellationis instan-
 casus. tia indecisâ adhuc pendente; Et de hac ultima Inhibitionis specie, mis-
 Agitur in- sis reliquis omnibus cum judicialibus, tum extrajudicialibus, in quan-
 hoc Disserta- tum temporis, quâ circumscribor, angustia, & instantis peregrinatio-
 tione tantum nis meditatio permiserint, hisce lineis Inauguralibus tantum agere se
 de Publica. det animo sententia: Unde etiam præsentem Dissertationem non De
 judiciali in- INHIBITIONIBUS in genere, sed cum addito: IN CAUSSIS APPEL-
 hibitione in- LATIONUM, inscribere placuit, quò vel ex foliis Rubri lectione con-
 Causis Appel- staret, Nigrum circa illam tantum Inhibitionis speciem occupatam
 lationum. esse, quâ post latam Judex Superior sententiam, pendente interpositæ
 Appellationis negotiò, aliquid fieri vetat, quò vel jurisdictioni ipsius tur-
 betur, vel jura partium lædantur.

§. 1. Et

§. 3. Et hoc in sensu specialiori describere lubet *Inhibitionem*, quod sit prohibitio Judicis Superioris, facta Judici Inferiori, vel Parti, vel Utrique, ne interposita Appellatione, quicquam agere præsumant, aut cœptum perficiant, quod vel in contemptum Judicis, vel partium tendat præjudicium, ipsâ naturali æquitate subnixa, l. 1. ff. Nil. innovari Appellatione interposita. L. 6. ff. De Appell. recip. L. 3. C. De Appell. c. 13. vers. Si vero & 7. De Appell. in. 6. vid Schwanem. in Prot. Camer. P. 2. c. 3. n. 2. Barbosa in Thes. Loc. Comm. Lib. 9. c. 77. axiom. 2. Lancellot. De Auentatis P. 2. c. 20. in Præfat. n. 7. Mandos. De Inhib. quest. 1. n. 3. Mindan. de Mandat. Lib. 2. c. 26. n. 2. Carpz. in Dissert. de Inhib. Curiar. Provinc. Saxon. earumque processu in momento aneo possessorio. Post. 2. n. 52. & Græven. ad Gail. Lib. 1. Concl. 144. n. 1. Aut juxta styllum Camera Imperialis; Quod sit mandatum poenale sine Clausula, per quod Judici & Parti sub certa poena præcipitur, ne quid in Causæ per appellationem in Camera assumptæ præjudiciû lite pendente attentent. vid. Guilhelm Roding. in Pandect. Cameral. lib. 3. Tit. XI. n. 14. ubi & in sequentibus singula Descriptionis verba illustrat.

Descriptio inhibitionis in causis appellationum.

Alia que stylo Camerali est conformior.

§. 4. Antequam vero ad *Inhibitionis in causis Appellationum* progrediar DIVISIONES, paucis in antecessum traditam in præcedentibus Descriptionem explicare lubet, ex quibus non parum lucis tota hæc materia foenerabitur. Dixi autem (1.) Quod sit prohibitio JUDICIS, in oppositione ad *Inhibitionem LEGIS in causis appellationum*: Ut ut enim faciliè largiar, interposita Appellatione ita statim Judicis Inferioris IPSO JURE ligari manus, ut, cum Appellatio non duntaxat sit remedium *Cognitionis Devolutivum*, sed *Executionis etiam suspensivum*, juxta L. 6. §. 1. ff. De his qui not. infam. L. 11. C. De R. C. L. 32. §. 3. C. De Appell. § L. 1. §. fin. ff. Ad SCt. Turpilian. inibiq; Brunnem. Jung Felin. in C. Quoniam contra. 12. n. 19. Anton. Faber. in C. Lib. 4. Tit. 14. Def. 7 n. 2. Wissenbach. in Comment. ff. ad Tit. de Appell. lib. 2. & Peretz. in Cod. eod. Tit. n. 41. si Judex. à quo interposita tantum appellatione, in causa, in qua & quatenus provocatum est, contra appellantem ulterius procedere, & dictam à se sententiam temerè exequi conetur, Attentatum etiam ante emanatam à Judice ad

Explicatio Descriptionis

Quanam sit legalis inhibitiio in causis Appellationum.

Interposita appellatione, etiam ante emanatam à Judice Appellationis inhibitiio nem iudem à

quo ipso jure
prohibetur,
quoquam
innovare.

Per interpo-
sitam Appel-
lationem ap-
pellans à Ju-
ridictione
Judicis Infe-
rioris statim
eximitur.
An Inhibiti-
one Superio-
ris in Causis
Appellatio-
num sit opus?
In Appellati-
one à Senten-
tia De finiti-
va.

Et interlocu-
toria vim
Definitivam
habent, in-
dicis à quo
manus ipso
jure constri-
guntur.
Ad quid in-
utroq; casu
tamen utilis
sit Superioris
Inhibitio?

ad quem Inhibitionem, IPSO JURE committat. c. t. ff. Nil. pendens de
Appell. innov. Sc 7. X. de Appell. in 6. Vera P. 1. Dec. 34. Petr. Re-
buff. in Const. Regn. Tract. de Appell. art. 16. Glos. 1. Brunnem. in
in Proc. Civ. c. 28. n. 77. Stryk. in Introd. ad Prax. For. c. 23. S. 15. RO-
bert. Maranta in Spec. P. 6. c. Reite concipitur citatio Tit. De Citat. n. 33.
adinstar spolii, cujus judex attentans reus censetur, vid. omnino
Carpz. Dec. 93. n. 13. inibique allegati, statim & absque omni mora
revocandum. L. un. ff. Nil innovari appell. pendentes Non solum. 7. X.
de Appell. in 6. Gail. 1. obs. 144. n. 2. Obs. 146. n. 1. ibique alleg. Dares.
Jung. Mynsing. Cent. 1. Obs. 16. & Cent. 3. obs. 33. & 34. & Blum. in
Process. Camer. Tit. 52. n. 3. & 20. Ut hinc, cum appellans per inter-
positam appellationem à judicis inferioris Jurisdictione, ut incom-
petentis, statim eximitur, Blumius d. Tr. Tit. 54. n. 1. Lancellott. de
Attent. P. 2. c. 11. Limit. n. 1. inibique allegati. Superioris Judicis in
inhibitione opus haut esse videri possit, sicuti & ex Tilemanno de Be-
nign. Cent. 1. obs. supplic. 56. in Camera Imperiali in causa N. con.
tra A. zu Bamberg ea propter petitam inhibitionem, ut superfluum,
fuisse denegatam observavit Guilhelmus Roding in Pandect. Cam-
meral. Lib. 3. Tit. XI. §. 9. Quia tamen hactenus dicta (1.) tantum
procedunt in Appellatione à Definitiva, ceu post cujus solam inter-
positionem Judicis à quo citra Superioris etiam inhibitionem ipso jure
inhibetur, quicquam in partis appellantis præjudicium moliri, aut
quoque modo attentare, Tileman de Benign. obs. supplic. Cent. 1.
obs. 56. Roding. in Pandect. Cameral. L. 3. Tit. XI. §. 8. in Not. Gyl-
mann. L. 2. Rec. judic. Camer. Decis. 42. in Dub. De appellat. n. 62.
Nec non (2.) in appellatione ab Interlocutoria vim definitiva habentem
ceu quæ secundum naturam appellationis à definitiva regulatur. O. C.
Part. 2. Tit. 29. §. Und so 3. & P. 3. Tit. 31. wo aber. 11. Gail. 1. obs. 130. n. 5.
Brunnem. in Proc. civ. c. 18. n. 8. & Lancellot. de attentat. P. 2. 12. Limit. n. 1.
§. 7. & seqq. Schwanem. Pr. Cam. L. 1. c. 5. n. 5. In qua utraq; tamen ad id
utilis est Superioris inhibitio, ut non duntaxat judicem Inferiorem & Ap-
pellatum magis ardet, quippe quam ceu præceptum poenæ commina-
tione, præprimis in Camera, (in qua referente Rodingo, sepius
alleg. Tr. Tit. XI. Lib. 3. §. 4. in Not. nunquam in inhibitio emanare
solet absque annexa certarum marcarum puri auri poenâ, Jung, Blum
in Proc. Cam. Tit. 54. n. 2. seq.) armatum, reverenter habere debent, si
nisi

in Causis Appellationum.

nisi poenam inhibitioni annexam incurrere malint, sed & in revo-
 candis attentatis hunc insignem operatur effectum, ut Judice vel par-
 te aliquid post intimatam inhibitionem innovantibus, vel temerè atten-
 tantibus, istiusmodi attentata, modò notoria fuerint, aut in continenti
 probabilia, per viam mandatorum extra judicialium revocentur O.
 C. P. 3. Tit. 31. §. So mit. 12. & seq. & Noviss. Imp. Recess. de Anno 1654.
 Und wann gegen die aufgelaßene, cum contrà ante emissam vel
 insinuatam inhibitionem. Judice vel parte Appellata aliquid in præ-
 judicium Appellantis molientibus, illud non nisi judicialiter præviã
 Judicis Superioris in scriptis imploratione, præcisè per sententiam,
 minime verò per mandata extrajudicialia revocetur. Vid omnino Ro-
 ding. d. l. Lib. 3. Tit. XI. n. 9. in Not. Ea vero (3.) omnia in appellatione
 à mera interlocutoria secus se habent, utpote quæ non ante suspen-
 dit Judicis à quo jurisdictionem, ut ulterius procedere nequeat, in caus-
 sa, à quo provocatum est, nisi postquam ipsi inhibitiò à Judice Superio-
 re facta, legitimè sit insinuata. per c. 7. X. de Appell. in 6. Maranta P. 6.
 Actu 2. n. 162. Zesius. ad Tit. Nil novand. appell. interpos. n. 8. Brun-
 nem. in proc. civ. c. 28. n. 80. Lancelot. de Attent. P. 2, c. 12. Limit. 1.
 Camill. Borell. Fom. 2. Dec. 35. n. 131. Roding. d. Tr. L. 3. T. XI. n. 8. in
 Not. Gylm. L. 2. Dec. Cam. 42. in dubiis circa Appellationes n. 86. seq.
 Usque adedò, ut subsequens Superioris Inhibitio ad ea non pertineat,
 quæ post appellationem ab interlocutoria ante vel intra decretam &
 insinuatam inhibitionem facta sunt. Barbosa in Thes. Loc. Comm. L. 9.
 c. 78. a x. 4. Zigler. ad Inst. Jur. Can. p. mibi 883. Petr. Frideric. Min-
 danus de Mandat. L. 2. c. 26. §. 6. n. 15. ibiq; allegati: Ubi in sequenti-
 bus addit: Imò ne ad illa quidem pertinere subsecutam inhibitionem,
 quæ eo ipso Die, Hora & Puncto temporis facta sunt, quo inhibitiò est
 presentata, concurrente simul ejusdem insinuatione, & contraven-
 tione. vid. Mandos. de Inhibit. quæst. 81. per tot. Hinc inhibitione Ju-
 dicis in Appellationibus à simplici interlocutoria necessariã, in appel-
 latione vero à definitiva, vel interlocutoria mixta utili existente, non
 perperam in definitione dixi: Inhibitionem in causis Appellationem ef-
 ficacem prohibitionem JUDICIS.

Per Appella-
 tionem à meo-
 ra Interloc-
 utoria Judis
 ci à quo ita
 manus non
 ligantur, ut
 ulterius ante
 emissam &
 sibi intima-
 tam inhibi-
 tionem pro-
 cedere non
 possit.
 Judicis Su-
 perioris Inhi-
 bitio in Ap-
 pell. ab in-
 terl. ad illa
 non pertinet;
 quæ ante vel
 intra decre-
 tam & insi-
 nuatam in-
 hibitionem
 facta sunt.

S. r. Dixi Imo ne ad il-

la quidem, qua eo ipso die, hora, & puncto temporis facta sunt, quo inhibitiò est presentata
 Inhibitio Judicis in Appell. ab Interlocutoria simplici est necessaria, in appella. verò à de-
 finita vel interloc. mixta est utilis.

Potest etiam
Judex a quo
Partibus in-
hibere.

Ratio.

Exemplum 1.

Exemplum 2.

Cur ergo in
Descriptione
Judicis tan-
tum Superio-
ris sit facta
mentio, ejus
hic datur ra-
tio.

Cur in De-
scriptione
dictum sit:
Judici Infe-
riori, vel Par-
ti vel Utrique.

§. 5. Dixi (11) SUPERIORIS: Quamquam enim & inferior Judex primæ scilicet instantiæ partibus inhibere possit, quò minus post interpositam appellationem aliquid in præjudicium litis ad Judicem Superiorem devolutæ faciant, *vid. Mandos. de Inhib. q. 18. ibique alleg. & Mindan. de Mandat. Lib. 2. e. 27. §. 3. n. 7.* Cum quoque ad illa, quæ ad faciliorem causæ Appellationis exitum tendunt, inferioris Judicis jurisdictione minime per interpositam appellationem sit suspensa, *c. Cum teneamus & ibi. Fran. in 2. Notabil. de Appellat. Herculian. De Attent. c. 18. n. 101. Scaccia. De Appellat. q. 3. n. 34. Roding. sæpius alleg. Tr. L. 3. e. XI. §. 4. in Not. ad verb. Præjudicium.* Hac duntaxat eidem obstiturâ, ne sententiam executioni mandet, non verò, ne partes coerceat, & inhibendo jus factum tectum conservet; Unde infert Mandosius *d. l. Judicem, à quo rectè inhibere posse, ne asserti conjuges pendente appellatione matrimonium cum alia consumment, & Mindanus supr. alleg. loc.:* Posse judicem à quo etiam post interpositam appellationem inhibere, & inhibendo providere, ne quis in sua possessione turbetur. *vid. Aug. Bero. L. 2. Consil. 48. n. 2.* Quia tamen hic describere lubuit, illam in causis Appellationum inhibitionem, quæ tam judicem Inferiorem, quam Partem appellatam ab omni post interpositam appellationem attento arcet, ipsique appellanti non minus contra temeraria Judicia, quam partis conamina jus suum illibatum conservat, ideo non incongrue in Descriptione judicis SUPERIORIS tantum mentionem esse factam arbitror.

§. 6. Dixi Judici INFERIORI vel PARTI, vel UTRIQUE. Cum enim appellanti vel à solo Judice, plus justò affectibus lenocinante, proque illorum libidine ad executionem iniquæ à se dictæ sententiæ advantage, vel ab Appellato solo, temerariis suis attentatis lententiam futuram elusoriam reddere impiè conante, vel ab Utrouque simul contra legum præscripta ad ulteriora, pendente Appellatione, progredientibus non leve immineat præjudicium, in tempore utique contra omnium horum attentata Judicis Superioris causam remedium quaerere subveniendum est, ne post vulneratam causam remedium quaerere opus habeat: Et licet regulariter inhibitiones contra judicem & Partes simul dirigantur, *Roding in Pand. Cam. L. 3. Tr. XI. §. 4. in Not.*

In Causa Appellationum.

not. tamen aliquando *Judici tantum, & non Parti, vel contra* inhi-
beri posse, recte docet Lancellot. P. 2. c. 20. ampl. 19. n. 1. § 2.

§. 7. Dixi (IV.) Ne INTERPOSITA APPELLATIO-
NE. Est enim per supra, §. 4. b. c. notata, hic interposita Appel-
lationis à Definitiva & Interlocutoria mixta effectus, ut non dun-
taxat virtute sua naturali ulteriorem causæ cognitionem, suspensâ
citra Superioris judicis inhibitionem, omni Inferioris jurisdictione, ad
Superiorem devolvat, vid. Mev. P. 8. Dec. 287. n. 1. P. 4. Dec. 382. & P. 1.
D. 151. n. 2. ita, ut cum jus devolutionis sit de Summis Regalibus ac
Superioritatis effectus, Rebuff. in Const. Regn. Tit. de Appell. n. 6.
Covarruv. Pract. quæst. c. 4. n. 6. Gail. de arrest. c. 7. n. 14. ne qui-
dem Inferiori liceat appellationem interpositam regulariter non re-
cipere, Stryck. in Introduit. ad Prax. For. c. 23. §. 9. Mev. P. 2. D. 8.
n. 5. vel datis refutatoriis ad executionem properare, Brunnem. ad L.
gen. ff. De appell. recip. n. 1. & ad L. unic. ff. Nil. innov. appell. pend. n.
14. Mev. P. 5. Dec. 305. & P. 2. Dec. 294. Sed præprimis tum judici à
qvo liget manus, quando actualis Judicis Superioris accessit inhi-
bitio, id efficiens, ut omnia post illam in præjudicium partis ap-
pellantis gesta, ad illum statum revocanda sint, in qvo lis fuit tempore
attentatorum: Ut ut autem Judicis Superioris *inhibitio* id ope-
retur, ut, quicquid vel judex à qvo, vel pars appellata post *ema-*
nam in appellantis præjudicium molitur *inhibitionem*, attentatum
dicatur, non tamen opinandum est, intra decendum à dicta sen-
tentia, & ante interpositam Appellationem integrum esse Iudici,
aut parti, sine metu revocationis quicquam innovare: Sicuti enim post
interpositam appellationem nihil est innovandum, ita nec penden-
te tempore ad appellandum à jure indulto; Cum, ut jus alicui non est
aufferendum, ita nec spes: Unde, quod ante Appellationem à Defi-
nitiva intra decem dies medio tempore innovatum est, appellatione
postea interposita, æque per Judicem Appellationis reparari debet, ac
si post interpositam demum Appellationem, aut *inhibitionem* inno-
vatum sit, Vid. Zælius ad ff. Tit. Nil. in nov. appell. pendente n. 8. in fin.

Appellatio
habet (1.) affe-
ctum Cognitio-
nis Devolutivum
(2.) Executionis
suspensivum.
Jus Devolutio-
nis est Effectus
Superioritatis
Territorialis
Tentur Iudex
Inferior regu-
lariter Appella-
tionem inter-
positam recipere
Iudex delationē
denegare ne quis
sub pretextu
apostolorum re-
futatoriorum.

De
Effectu Iudicis à
Inhibitione
à Superiore fa-
cta obiter hic a-
gitur.
Intra decendi-
um à dicta sen-
tentia & ante
interpositam
appellationem
Iudici nil ad-
tentare licet.
Ratio.
Iudex Appella-
tionis æq. revo-
care debet, quod
innovatum est

B §. 8. Dixi

ante appellationem, currente fatali Appellationis, ac quod post interpositam Appellatio-
nem aut Inhibitionem est attentatum.

Judex Inferior
lædit Jurisdic-
tionem judicis
Superioris & jus
Partis, tam, si
post interposi-
tam Appellati-
onem aliquid
noti demum
moliatur, quàm
si capium perfi-
cere conetur.

§. 8. Dixi (V.) QVICQVAM AGERE PRÆSU-
MANT, VEL COEPTUM PERFICIANT: Utroque enim mo-
do in futurum lædere potest Judex Inferior judicis Superioris Juris-
dictionem, & jus Partis, five post interpositam Appellationem ali-
quid novi demum moliatur, five quod jam tum temerè coepit, con-
tetur perficere: Ad præterita enim proprie inhibitiō non pertinet, Man-
dos. *de Inhib. quest. 12. §. 70. n. 2. Reyger in Process. Judic. Diss. XI.*
Tit. 20. lit. B. Wesebeck. in Parat. Tit. Nil. innov. appell. pend. sed fu-
Tit. 20. lit. B. Wesebeck. in Parat. Tit. Nil. innov. appell. pend. sed fu-
tura respicit, conservans tantum jura partium in illo statu, in quo
sunt, cum emanat, Lancellott. *De Attentat. P. 2. c. 20. in Præfat. q. 1.*
n. 12. Lanfranc. in Rep. c. quoniam. Verb. Appell. n. 67. §. 69. De Pro-
bat. König. in Process. P. 2. c. 125. Rubr. von Attentaten, §. Aber von
dem bey Urtheil / verb. Sonst wo die Verbitung. Mandos. d. l. q. 2. in
fin. Hinc, si attentetur, antequam inhibitiō insinuetur, causa tan-
tum in puncto Attentatorum esse dicitur, sed post inhibitiōnem insi-
nuatam dicitur esse in puncto inhibitiōnis, Blum. *in Pros. Camer.*
Tit. 2. n. 27. ibiq; alleg. Gylmann.

§. 9. Dixi (VI.) QVOD VEL IN CONTEMPTUM JU-
DICIS &c. Cum enim ab ipso Interpositæ Appellationis momento,
juxta supra tamen §. 6. traditam distinctiōnem, omnis ulterior
causæ cognitio ad judicem Appellationis devolvatur, adeo, ut quod
præsentem Judicii statum attinet, appellatio planè extinguere pro-
nunciatum, vid. Brunnem. *ad L. 1. §. fin. n. 10. ff. ad Senatus consult.*
Turpilian. Judicemque à quo incompetentem facere videatur,
Gail. *Obs. 144. n. 2. ibique alleg.* non potest non ulterior Judicis in
Causa processus, Superioris parere contemptum, in ejus involare
temere jurisdictionem dicitur, qui non attentō, ipsi soli causæ per
interpositam Appellationem ad ipsius tribunal devolutæ, competere
cognitionem, nihilominus præteritæ ejus autoritate, dictam à se sen-
tentiam exequi properat. Lancellot. *De Attent. P. 2. c. 20. Præf. quis*
n. 10. Perez d. C. Tit. De Appell. n. 44. seq. Zoel. ad ff. Nil. nor. appell.
pend. n. 10. Gail. 1. Obs. 146. n. 7. ibique alleg. Dares. Vid. formula
Inhibitionis Cameralis in fin. h. c. l.

§. 10. Dixi (VII.) VEL PARTIUM TENDAT PRÆJUDI- CIUM. Ad illud enim potissimum avertendum salutare adinven- tum est *Inhibitionis* auxilium, cum ceteroquin parum præsidii ha- biturus esset Appellans in aditione Judicis Superioris, si Inferiori Judici, aut Parti interim attentando pro lubitu liceret, deterio- rem reddere Appellantis conditionem, aut difficiliorem facere appella- tionis exitum. Ubi ergo Partium cessat præjudicium, ibi, quod per attentatum sit, confirmari potest à Judice Superiore, licet illud, qua- tenus est attentatum, recte revocetur; quod probat Brunnem. *ad L. un. ff. Nil. novand. appell. pend. in fin. ex Mev. P. 3. Dec. 211.* exem- plo locatarum ædium, de quarum venditione & retractu lis ageba- tur coram Tribunali Wismariensi, quas, qui illas non possidebat, pendente Appellatione *utiliter* locaverat, q. c. hæc locatio, quia non tendebat *in litis præjudicium*, sed Partium *commodum*, à Judice Superiore approbata, quoad Locantem verò; quâ attentatum, revocata est.

Ad avertendum Partium præjudo- cium potissi- mum adinven- tum est Inhibi- tionis remedi- um.
Ratio.

Ubi partium cessat præjudi- cium, potest Su- perior attentatum confirma- re, licet illud, quatenus est at- tentatum, recte revocetur.
Exemplum est in adibus pen- dente appellati- one ab illo. uti- liter locatis, quâ illas non possidea- bat.

TERTIUS, si contra ipsum attentetur, ab ipso gravamine debet appellare.
Exemplum.

Nec TERTIUS potest atten- tare.
Unde contra il- lum non est de- cernenda Inhi- bitio.

§. 11. *Infertur ex his.* I. Si non contra Appellantem, sed TER- TIUM attentetur, hunc mandatum attentati revocatorium petere non posse, sed teneri ab ipso gravamine appellare; quod exemplo fi- dejussorum, causâ quoad debitores principales ad Cameram devo- lutâ, Judice, pendente Appellationis Processu, contra fidejussores procedente, ab hac sententia & processu executionis appellantium probat Blum, *in Proc. Cam. Tit. 52. n. 28.* ibique præjudicio Came- rali illustrat.

§. 12. *Infertur.* II. TERTIUM, qui in lite non fuit, non dici attentare. c. 3. §. *in alium X. de Appell. in 6. Gail. 1. Obs. 144. n. 9.* ibique alleg. *Dres. 61. Obs. 72. n. 1. 6.* Ubi docet: Contra Tertium pendente appellatione aliquid innovantem, *Inhibitionem* non esse decernendam, cum res inter aliòs acta Tertio non præjudicet. *1. t. C. Res inter al. act.* Neque adversus illum per viam revocandorum attentatorum, sed ordinariam coram ordinario Judice esse procedendum. Peretz *ad C. Tit. De Appell. n. 44. in fin. jung. Marant P. 6. a. 2. n. 163. & Blum. Process. Camer. Tit. 52. n. 12. Alique à Gailio. d. Obs. 72. n. 6. alleg. Conf. Mindan. d. Tr. L. 2. c. 27. §. 4. n. 10.*

B 2

§. 13.

Quicquid ten-
dit ad facilitio-
rem Appellatio-
nis exitum, etiā
inferior peni-
dente appellati-
one, recte facit.
Inhibitio pro-
hibet tantum
illa, quae facti
sunt, non verò,
quae sunt juris.

Judex a quo,
non obstante
generali inhi-
bitione, potest
describere fru-
ctus, examina-
re testes ad per-
petuam rei me-
moriā, debi-
torem appellan-
tem de fugā su-
spectum capere,
& rem ipsam
cum fructibus
sequestrāre,
justis delapida-
tionis indicis
praebitis

Non omnia, quae
pars appellata,
post inhibitio-
nem facit, at-
tentati vitium
incurrunt.

Non attentat,
qui possessionem
continuat.

Exemplum &
Prajudicium.

Non attentat, qui objectas adibus, in quarum ille possessio est, ab adversario seras efringit.

§. 13. Inferitur. III. Omne illud, quod Inferior etiam post
interpositam Appellationem & insinuatam Inhibitionem facit in facilitio-
rem Appellationis exitum, pro attentato non haberi; cum hoc non
faciat in appellantis praedictum, sed jure permittente. *Vid. dist. a. b.*
c. §. 5. Inhibitione tantum prohibente illa, quae facti, non quae
juris sunt. *Oldrad. Consl. 136. n. 12. Roding' in Pandect. Camer. L. 3.*
Tit. XI. n. 4. in Not. ubi in hanc sententiam etiam allegat Cardina-
lem Tulch. Tom. 4. Coel. Praet. 140. n. 1. Exque hac regula porro
concludit: Judicem a quo, non obstante generali inhibitione posse
ad instantiam victoris describere fructus, examinare testes ad per-
petuam rei memoriā, *Mev. P. 4. Dec. 160. Brunnem ad L. Un. ff. Nil*
innov. appell. interp. n. 10. Rutger. Ruland. De Commiss. c. 2. n. 11. De-
bitorem appellan-tem, de fugā non leviter suspectum, capere & pra-
viis justis Dilapidationis indicis, rem ipsam & fructus sequestrare,
omnibus hisce actibus ad facilitiorem Appellationis exitum tendenti-
bus. Conf. Scacc. De Appellation. quest. 3. n. 26. 28. 31. & 34. Lancelot.
De Attent. P. 2. c. 20. Limit. 4. & c. 12. in 4. Lim. pr. Q. Mandol. De
Inhibit. quest. 34. n. 3. & 9. 58. n. 3.

§. 14. Inferitur (IV) Nec omnia, quae pars appellata etiam
post inhibitionem facit, modo jure faciat permittente, attentati no-
tam incurere, cum suo jure utens nemini faciat injuriam, *L. 55. ff. De*
R. J. L. 1. §. 12. ff. De Aqu. & Aqu. pluv. arc. Hinc non attentat, qui pos-
sessionem continuat, *Lancell. De Attent. P. 2. c. 4. Limit. 1. per 100.*
Brunn. ad L. Un. ff. Nil innov. appell. interpos. n. 10. Mev. P. 1. Dec.
47. & §. 5. Dec. 101. Ubi illud praedictum Tribunalis Wisnariensis
in Caussa Berend Lampen pendente appellatione a Pannicidio
non desistente, contra die Gewandschneider in Wismar comprobat.
jung. Klock. Vol. 1. Conl. 4. n. 6. Unde hoc, & simili casu non In-
hibitiones, sed Tutoria, cognita caussa, pro possessione partis ema-
nare posse docet *Brunn. all. loc.* cum pro attentato haberi non debeat,
quod pro defendenda quis possessione facit. *Mev. P. 2. Dec. 58. & Brunn.*
d. l. Conf. Roding. Tr. L. 3. c. XI. §. 4. in Not. Ubi subjicit: Nec hunc vi-
deri attentare, qui objectas ab adversario adibus, in quarum ille possessio
est, ab adversario seras efringit.

sione est, seras effringit, Vid. Anton. Fabrum in G. *Res. jud. L. 1. Tit. 10. Def. 11. per tot. Gylm. Res. jud. Cam. Lib. 2. Dec. 43. in Decis. Summariis in fin. adjectis in pr.* Et posse sine vitio attentati civiliter duntaxat possidentem, post inhibitionem apprehendere possessionem naturalem, cum possessionem suam saltem continuare dicatur, infert ex inibi allegato Cardinali Tuschio, Tom. 4. *Præf. Concl. 140. n. 1. Roding. in Pand. Cam. d. 1.*

Quod possidentem civiliter, post inhibitionem illum naturaliter apprehendit, non attentat

§. 15. Dixi (VIII.) *Ipsa ÆQUITATE NATURALI subnixæ*, Hæc enim oppidò commendat salutare *Inhibitionis* remedium & sic uti fundamentum est Appellationis non temerariæ, in *præsidium innocentie*, omnibus injustâ iudicis iniqui sententiâ læsis, adinventæ, per c. 61. §. porro. *Ec. De Appellat.* Ita ad defensionem innocentie unicè collineat Superioris Inhibitio: Ut hinc Utrumque & Appellationis, quæque hanc faciliat, *Inhibitionis* auxilium, æquissimò defensionis, ipso naturali jure ubique approbatæ, favore subnixum, imploranti Superioris Judicis opem eò minus sit denegandum, quò magis vel *ex officio* impia novantium attentata, ipsam Legem, talia prohibentem offendentia, parte etiam non petente, revocanda esse censet Blumius in *Proc. Camer. Tit. 52. §. 13. Gail. 1. Obs. 146 n. 7.* ibique allegati Dd. Eò, quod per istiusmodi attentata plus quam *Pars* offendatur, *Lexq;* prohibens, pendente Appellatione quicquàm innovari, insigniter eludatur: Ubi & præjudicium Camerale subnestit.

Inhibitio in Causis Appellationum ipsa nititur naturali æquitate.

Judex Superior regulariter des negare nequit Inhibitionem.

Attentata ex officio debent revocari. Ratio.

§. 16. DIVIDITUR *Inhibitio in Causis Appellationum I. In GENERALEM*, quæ generaliter interdicitur, ne quid fiat in præjudicium appellationis, hæc formulâ: *So befehlen wir Euch hiemit ernstlich / das Ihr in dieser Sachen / ferner nicht verfabret / urtheilet noch exequiret / sondern dieselbe für uns ihren gebührlischen Auftrag und Erörterung nehmen lassen.* vid. Joh. Emeric. à Rosbach. in *Proc. Judic. Civ. Tit. 75. n. 10.* jung. formulâ *Inhibitionis in fine hujus capituli subjecta.* Et *SPECIALIEM*, quæ hoc vel illud inspecie interdicitur v. gr. *So befehlen wir Euch hiemit ernstlich und wollen / das Ihr Euch der angemassen Verkaufung des questionirten Hauses gänzlich / biß zur rechtlichen Austrag dieser / vor unsern Hoff. Gerichte in unerschiedenen Rechtsen hangenden Sache / enthalten sollet.*

Inhibitio Dividitur (1.) In GENERALEM Cujus formula traditur.

Et SPECIALEM, Cujus Formula exhibetur.

Inhibitio Generalis in Camera est Usitatior.

Aliquando tamen & specialis decernitur.

Inhibitio Dividitur (2) in JUDICIALEM & EXTRA JUDICIALEM. Utriusque differentia ratione Camerae sstitur. Cautius agit, qui in Camera extrajudicialem Inhibitionem impetrare tentat.

Dividitur Inhibitio (3) in TACITAM

Solet aliquando litteris injunctis Informatoris Clausula Inhibitoria expressè annecti:

Exemplum ejus. Et EXPRESSAM

Dividitur (4) Inhibitio in SIMPLICEM. Hac extra Camera regulat

riter sine comminatione pœna pecuniaria solet decerni, Secus ac in Camera, Et ARCTIOREM

Illam in Camera usitatissimam, hanc verò rariorem esse, docet Rodingus in Pandect. Camer. L. 3. Tit. XI. §. 5. in Not. p. mibi 544. Ubi tamen subjicit: Aliquando evenire, ut, si à sententiâ, varia capita habente appelletur, appellatione in totum receptâ, non nisi ad certum quoddam caput sententiæ *inhibitio* decernatur, quæ tum recte *Specialis* audit: quorsum pertinet præjudicium Camerale, quod *Idè d. l.* exhibet in causa *Bokenemb cont. die Hildefheimsche Regierung* den 2. April. 1652. Ubi ita decretum: *Es die gebetene Inhibitio,*

so viel den halben Behenden zu Upsicht herriffstetandt &c. §. 17. Dividitur II. *Inhibitio* in JUDICIALEM, quæ cum causæ cognitione in judicio emanat, & EXTRA JUDICIALEM, quæ citra telam judicii extrajudicialiter decernitur. Quarum illa juxta Stylum Camerae *sententiam*; Hæc verò *Decretum* tantum requirit. Vid. Roding. *d. l. p. mibi 545.* Ubi notanter subjicit: Quia ultimus modus expeditior est, semper supplicansem tentare debere, an extrajudicialiter inhibitionem impetrare possit, nec solere ante ad judicium deflectere, nisi eò remittatur.

§. 18. Dividitur III. *Inhibitio* in TACITAM, quæ Injunctis Litteris informatoriis, vulgò *dehm Bericht-Schreiben* inesse creditur, ne, quousque informetur Superior, ulterius procedatur; quamvis quando inhibitoria Clausula illis expresse annecti soleat, uti videre est ex præjudicio Camerale, de 12. Nov. 1657. quod exhibet Roding. in *Pand. Cam. d. l. p. 545.* his verbis: *Sondern soll Bürgermeister und Rabe der Stadt Cöln ihren nachmahligen Bericht vor Zollenstreckung anbefohlener Execution, innerhalb 4. Wochen einschicken.* Et EXPRESSAM, quando expressis verbis & in Camera, tantum scriptis, Roding. *d. l. 545. judici vel parti,* ne quid attentent, interdicatur.

§. 19. Dividitur VI. *Inhibitio* in SIMPLICEM, quæ extra Camera regulariter primò sine comminatione pœna pecuniaria, in Camera verò cum comminatione pœna pecuniaria & quidem 10. marcarum auri puri, pro dimidiâ parte Fisco Cesareo; pro altera verò dimidia appellanti applicandæ, secundum stylum ita receptum fieri solet, vid. *Form. Inhib. Camer. in fn. b. c.* Et ARCTIOREM, quæ fit

fit extra Cameram, sub pœnâ pecuniaria arbitrariâ, in Camerâ sub pœnâ Banni & quidem junctâ Citatione ad videndum se incidisse in pœnam Simplicis citationis vel allegandas causas, quare talis declaratio fieri non debeat; in quo utroque à Simplici differt. Vid. Roding. *sepius all. Tr. D. 3. Tit. XI. §. 7. in Not. p. 546.* & Jac. Blum. *d. Tit. 54. n. 2. §. 4.* Ubi adjicit & Tertiam Speciem, nempe ULTERIOREM, quam mediam in Camera constituit inter Simplicem & Arctiorem, & locum sortiri statuit, si simplicem insinuatae inhibitioni sit contraventum, ita, ut tunc pœna aggravetur & plerumque 15. marcarum puri auri statuatur, & si ne huic quidem pareatur, utrum ad arctiorem & Banni comminationem de mum procedatur.

§. 20. Dividitur V. in CANONICAM, quam dicunt, quæ fit præviâ citatione & causæ cognitione. Cavarrav. *Pract. quest. c. 24. n. 3.* Marqnt. *in Specul. in 3. P. Sexta partis principalis. q. 2. n. 196.* Lancell. *De Attent. P. 2. c. 20. Limit. 1. n. 6. ibique alleg. & NON CANONICAM, quæ fit sine causæ cognitione & partis citatione.* Lancell. *d. l. n. 5.* Vel, quæ contra jus, aut intuitu frivola appellationis, aut ubi aliâs de nullitate appellationis constat, decernitur, de qua divisione & ejus effectu agens pluribus consuli potest Lancellot. *d. l. n. 9. ibique all. Dares.*

§. fin. Sed missis Divisionibus ac Generalibus circa materiam Inhibitionis in Causis Appellationum, ad COMPETENTIAM JUDICIS INHIBENTIS, tam ratione PERSONARUM, quibus inhibetur, de quibus agam CAPITE SEQVENTI II. quam CAUSSARUM, in quibus Inhibitio locum sortitur, circa, quas occupabitur CAPUT III. nec non ad EFFECTUS INHIBITIONIS, quos sistet CAPUT IV. Ejusque CONTRARIA, quæ summam tanget CAPUT V. progredior, pro illustranda hac materia coronidis loco formulam Inhibitionis in Camera usitatae in Causis Appellationum subjiciens, sicuti conceptis eandem verbis exhibit Christian Gafel. *in Spec. Jur. Univers. Cap. 32 pag. mibi 721. n. 61.* Wir Leopold. von Gottes. Gnaden Römischer Kaysers/zu allen Zeiten mehrer des Reichs/in Germanien/ &c. Enbieten dem Hochgebohrnen N; Unsern lieben Oheim/Churfürsten/ auch unsern und des Reichs/gerreuen N. Zent.

qua Extra Cameram fit sub pœna pecuniaria arbitraria, in Camera vero, sub pœna Banni, junctâ Citatione se incidisse &c.

Addunt Alij ULTERIOREM Quando huic locus sit,

Dividitur Inhibitio (§.) in CANONICAM.

Et NON-CANONICAM,

Transitus ad Capita sequentia illorumque distributio exhibetur

Formula Inhibitionis Cameralis in Causis Appellationum.

Berichtern der N. Zeit zu N. Unsere Gnad und alles guts. Hochge-
 bohrner lieber Oheim und Churfürst / auch lieben getreuen / sich hat
 der Ehrwürdig. N. Bischoff zu N. Unser Fürst und lieber Andächtiger
 von der Urtheil / so durch euch gemeldte Berichtter den 28. nechst ver-
 schienen Monats Januarii, wieder sein des Bischoffs Andacht/
 und für dein unsers Churf. Lieblichgütlich / oder je unrechtmässiger wei-
 se wie angeben / ausgesprochen und ergangen seyn / als hoch und merck-
 lich beschwert / vor Notarien und Bezeugen / Inhalteines offenen derhalb
 vorbrachten Instrumenti, an uns / und unser Käyserl. Cammergerichte
 beruffen und appellirt, darauff zurechtlicher Vollführung der Sachen
 unser Käyserliche Ladung wieder dein Lieb außbracht / daneben umb diese
 Inhibition seiner Andacht / an dieselb dein Lieb / und euch zu erkennen / und
 mit zu theilen / embsieges fleisses anrufen und bitten lassen / auch erhalten
 das ihm solche Inhibition erkennet worden ist. Darumb und dieweil
 dann in anfangenden Appellation und Sachen / durch jemand nichts
 attentirt oder vernener werden solte / so gebieten wir deiner vielbewel-
 tes unsers Chur-Fürsten Lieb / und euch von Römischer Käyserl. Macht /
 auch Gerichts und Rechtswegen / Bey Pen zehen Marck lött-
 ges Goldes / halb in unser Käyserlichen Cammer / und zum
 andern halben Theil den obgemelten Appellanten, unab-
 lässig zu bezahlen / hiermit ernstlich und wollen / daß Ihr in dieser
 Sachen / aldieweil die vor uns / oder / gedachten unserm Cammergerichte
 in unentschiedenen Rechten hange / derselben anhangenden Sachen /
 oder denn Appellanten zu Nachtheil / und unser Käyserl.
 Oberkeit zu verachten / ferner nicht vollführt / procedirt,
 erkennet / handelt / oder führnehmet / durch euch selbst o-
 der andere in keinerley Weiß und Wege / daran thut dein
 Lieb / und ihr unser ernstliche Meinung / wann aber hierüber obgemelter
 massen vollführen / procedirt, fürgenommen / so würdedoch solches al-
 les als attentata, und von ihnen selbst unetzlich / nachmahls wie-
 derumb auffgehoben / widerruffen / und nichts desto minder mit Er-
 klärung obberührter pen, und sonst ferner in Rechten gegen euch
 procedirt, wie sich das nach seiner Ordnung gebühret / darnach wisse
 sich dein Lieb / und ihr euch zu richten: Geben in unser und des Reichs,
 Stadt Sec. jung Rosbach in Proc. Civ. Tit. 75. n. 9. CAPUT. II.

✠ 17 ✠

CAPUT. II.

De COMPETENTIA JUDICIS INHI- BENTIS IN CAUSSIS APPELLATIONUM, RATIONE PERSONARUM, AD QVAS INHIBITIO EMANAT.

§. I.

Praemissis Capite primo Generalibus inhibitionis in causis Ap-
pellationum, visisque ejus Descriptione, & Divisionibus, ad
ulteriora pedem promoturus, merito initium facio à Perso-
na Judicis Inhibentis, quem competentem esse debere, non
duntaxat ratione CAUSSARUM, in quibus decernenda est *inhibitio*,
sed ratione PERSONARUM etiam, quibus *Inhibitio* fieri debet, tra-
latitium esse, exque eo abundè constare arbitror, quod Judici ad *In-*
hibitionem ante procedendum haud esse, omnes asserant. Cui, quàm
de fundatâ Jurisdictione & Causarum Devoluzione ipsi ritè constiterit,
per R. J. de Ao. 1794 §. 92 c. 59. X. De Appellat. & c. Romana 3. versic. Si
verò, junctò c. 7. X. De Appellat. in 6. Vid. Mynsing. Cent. 3. Obs. 87.
Mindan. De Mandat. L. 2. c. 26. n. 31. Blum. Proc. Camer. Tit. 54. n. 9.
Franc. de Arer. Consil. 20. Col. 3. & Consil. 33. in tantum, ut, cum co-
gnitio: An sit *judex*? omne præcedere debeat jurisdictionis exerci-
tium, Mynsing. Cent. III. Obs. 87. n. 2. posthabitâ cognitione de
competentiâ jurisdictionis, emanatam *inhibitionem*, ut non-cano-
nicam & de facto factam revocandam esse statuunt Roland. à Vall.
L. 2. Consil. 77. n. 24. Mindan. d. l. Blumius d. l. §. 9 Schurffius Cent. 1.
Consil. 60. n. 15. ibiq. allegati Herculæ De Attent. c. 20. seq. n. 55. Man-
dol. q. 25. Barbola in Theol. loc. comm. Lib. 9. c. 77. ax. 2.

§. 2. Cum ergò per proximè dictâ *Inhibitio* præsupponat
fundatam jurisdictionem ac Competentem Judicem, jusque *inhiben-*
di dependeat ab *Inhibentis* jurisdictione ac Superioritate, Socin. in
Consil. 109. Lib. 3. Berous. L. 3. Consil. 117. n. 1. Lancellot. d. Tr. P. 2. c. 20. in
Præf. q. 2. n. 24. ibiq. allegati J. Cui, rectè concludo: *Ubiq. Inhibitus*
non

*Judex inhibens
debet esse Com-
petens & ratio-
ne PERSONA-
RUM & ratio-
ne CAUSSA-
RUM.*

*Cognitio, An sit
judex, omne
præcedere debet
jurisdictionis
exercitium.
Judex postha-
bitâ cognitione
de competen-
tia, emanatam
inhibitionem,
ut de facto fa-
ctam revocare
debet.*

*Ubi inhibitus
non recognoscit
jurisdictionem*

C

Inhibentis, ibi
inhibitio est o-
tioſa.

Quicumq; Judex
competens est
ratione Appella-
tionis, ille etiam
competens est
ratione Inhibi-
tionis.

Ratio.

Regula superior
etiam negativè
valet.

Si Judex Super-
rior dubius sit
ratione jurisdic-
tionis quoad
Personas, inhibi-
bere non debet.

Ratio.

Judex Supremus
prateritò inter-
medio, regula-
riter ratione In-
hibitionis est in-
competens.

Appellatio non
expressò nomine
Judicis ad què,
facta ad Judi-
cem immediatè
proximum cen-
setur.

Appellans ad
Judicem medi-
atè summum,
ad mediatum
est remittendus.

non recognoscit jurisdictionem Inhibentis, ibi inhibitio fieri non potest. Berous. Lib. 3. Conf. 117. in pr. usque ad n. 9. Barbosa, d. l. ibi que allegati Baldus, Hostiensis & Archidaicon.

§. 3. Ex hac regula infero I. Quicumque Judex competens est ratione Appellationis, ille etiam competens est, ratione Inhibitionis. Ratio connexionis est, quia hic agitur de illa inhibitione, quam facere Judex potest ad quem, Judici à quo, aut parti, ne, causà ad Judicem Appellationis devolutà, interim quicquam in præjudicium Appellationis fiat. Hinc recte sequitur: Quic: ratione Appellationis est incompetentis, illum etiam incompetentem esse ratione inhibitionis.

§. 4. Sed quid si Judex ad quem provocatum est, dubiet, An RATIONE PERSONARUM, quibus inhibendum est, sua fundata sit, jurisdictio? Et puto, tam diu cessare debere inhibitionem, donec constet, ipsum esse competentem. Pr. d. de Ao. 1594. §. 90. Barboſ. in Theſ. loc. comm. L. 9. c. 77. ax. ſin. & Zigler. ad Jus Can. p. mibi 874. & 883. Neque enim ab incompetente profecta Judice Inhibitio vim coarctandi illum habere potest, qui ejus jurisdictioni non est obnoxius, arg. L. ſin. ff. De jurisd. L. 13. §. 4. ff. Ad Sect. Trebell. L. ſin. C. Si non competentis judic. Inanis & otioſa autem inhibitio, illam impetranti nil prodest, cum paria sint, aut non fieri, aut fieri quidem, sed sine effectu. arg. L. 6. ff. Qui satisd. coguntur.

§. 5. Inferitur II. Judicem non immediatè proximum, ratione Inhibitionis in Caussis Appellationum regulariter esse in competentem. Sicuti enim Appellatio non per saltum, sed per gradum, ad Judicem regulariter immediatè proximum fieri debet, L. 21. ff. De Appellat. ibique, Brunneſman. c. 66. X. De Appellat. O. G. Part. 2. Tit. 29. §. 1. ne confundantur Jurisdictiones, Stryk. in Diff. De Appell. illicit. c. 1 §. 19. Mev. P. 1. D. 87. n. 5. ibique all. Gail. Quod nec hodie aliter se habet, Brunneſman. ad d. L. 21. n. 3. Mev d. l. n. 16. aded, ut non duntaxat non expressò nomine Judicis ad quem, interposita gradatim ad mediatum Superiorem facta cenſeatur appellatio, Brunneſman. ad L. 21. ff. De Appell. n. 10. sed omisso etiam intermedio Judice, ad Superiorem facta provocatione, appellans decretò ad Judicem medium sit remittendus, L. 21. ff. & L. 1. §. 3. De Appell. Mev. P. 5. Dec. 204. n. 3. Brunneſman. ad

ad d. L. 21. n. 13. Judice Superiore nulliter in causa Appellationis h. c. processurò. Mev. P. 1. Dec. 87. n. 6. & P. 3. Dec. 388. Scaccia De Appellat. qu. 7. n. 16. Ita non absque nullitatis vitio iudex Supremus, omisso intermedio facta ad ipsum provocatione, ad Inhibitionem Judici a quo decernendam procedere potest.

§. 6. Ceterum, cum mediatè Summus, etiam intermedio omisso, quoad recipiendam Appellationem tum competens esse iudex noscatur, quando (1) Medius Iudex impeditur, impedimento ita comparato, ut facile & citò tolli nequeat, ne quis ab alienum impedimentum iustitià frui præpediatur, Brunnem. ad L. 21. ff. De Appell. n. 4. Mev. P. 3. Dec. 384. Maranth. in Spec. P. 6. Act. n. 379. (2.) Intermedius Iudex iustitiã denegat, vel etiam est suspectus, per O.C. Part. 2. Tit. 29. §. 1. Mynling. Cent. 1. obs. 67. Gail. 1 Obs. n. 9. n. 2. (3) Vel consuetudo permittit medium præterire, Mynf. d. l. Blum. in Proc. Camer. Tir. 48. n. 5. & Brunnem. all. loc. jung. Stryk. in Diff. De Appell. l. i. §. 19. hisce etiam casibus, Iudex mediatè Summus ratione decernenda Inhibitionis Iudex erit competens.

§. 7. Illud verò nil dubii alere reor, inferiorem aut Parem frustra inhibere: Cùm enim Inferior in Superiorem & Par in Parem nullam habeat jurisdictionem, L. 4. ff. De Recept. L. 14. ff. De Jurisd. L. 15. §. Tempestivum ff. Ad Sc. Trebell. c. 16. X. De Major. & Obedient. cuius actus est inhibitiò, neque ad Inferiorem aut Parem procedat appellatiò, ad cuius exitum facilitandum introducta est Inhibitiò, utiqve quoad decernendam in causis Appellationum inhibitionem Inferior aut Par iudex omninò est incompetens. Reyger. in Proc. Jud. Disp. XI. th. 17. Lancellot. De Attent. P. 2. c. 20. Præf. quæst. 2. n. 35. seq. Mandol. De Inhibit. quæst. 4.

§. 8. De eo inter Jctos non satis convenit: An Citationè partium opus habeat iudex, autè quàmpetitè inhibitioni deferat? Affirmativæ subscribunt Mynf. Cent. 3. Obs. 87. Alex. Lib. 2. Consil. 91. col. pen. Reyger. Proc. Jud. Disp. XII. §. 19. Philipp Franc. c. 1. n. 14. De Appell. Marant. P. 6. De App. n. 207. Roland. à Valle Const. 77. V. 2. Lancell. De Attent. P. 2. c. 20. Ampl. 1. n. 212. seqq. ibique plena manu allegati Ddres, Eamqve communem esse testantur, Gabriel Comm. Conc. us. 1. Lib. 2. n. 77. Berol. Consil. 85. Lib. 3. n. 22. alique allegati à Lancellotio d. t. &

Judex mediatè Summus h. c. nulliter procedit in appellationis causa.

Mediatè Summus rectè recipit appellatiõnem, quando (1.) Medius iudex impeditur.

(2.) Medius iudex denegat iustitiã vel est suspectus.

(3.) Vel consuetudo permittit præterire medium.

In casibus Iudex mediatè Summus Inhibitionem potest decernere.

Inferior Superiori & Par Parì inhibere nequit. Ad decernendam Inhibitionem Partium citatione non est opus.

Refertur Sententia affirmativa Patroci nantium

Referuntur Pa-
troni sententia
Negativa.

Et tres Rationes

Additur nostra
sententia

Inhibitio in
Causa Appella-
tionu' recte sine
Clausula de-
cernitur.

Summus Prin-
ceps, ut ut Com-
missarium cum
clausula: Re-
mota Appella-
tione, delegave-
rit, nihilomi-
nus tamen recte
recipit appella-
tionem, & de-
ernit inhibiti-
onem.

Mandatio d. Tr. q. 17. n. 2. & in tantum procedere satagunt, ut omni-
sa citatione facta *inhibitio* nulla cenleatur, destituta effectu ac vi
inducendi nullitatem negotii ac actus, post istiusmodi *inhibitionem*
gesti. Vid. Marant. & Lancelot. d. l. n. 229. jung. Mynsing. d. Cent.
3. ch 87. n. 6. & Schurffius. Contra *Negative* sententia patrocina-
tur Petr. Frider. Mindan. De Mandat. L. 2. S. 4. per tot. ibique alle-
gati. Blum. in Proc. Cam. Tit. 54. S. 9. statuentes: *Inhibitionem*
parte altera inaudita, recte posse decerni: (1.) Quia ipso jure cautum
est, ne quid pendente appellatione attentetur; in calu autem ipso ju-
re prohibito, Judex inaudita altera parte procedere & a praece-
pto incipere potest. (2.) Quia Judex hic tantum instruendus est, quod,
cum ex narratione supplicantis & gravaminis allegatione fieri
possit, ad hoc citatione non est opus. (3.) Quia pars post insinuatam
inhibitionem exceptiones suas, si quas se habere putet, adhuc satis
mature potest proponere: Et ob has rationes huic sententiae cal-
culum meum adicere nullus dubito.

S. 9. Cumque in casibus, *expresso jure prohibita*, vi Or-
dinationis Cameralis. P. 2. Tit. 23. Mandata *sine Clausula* possint de-
cerni, Gail. 1. Obs. 13. Blum. Proc. Cam. Tit. 34. n. 68. seqq. Hopp. in
U. M. ad pr. 7. De Interdict. inde est, quod Judex ad quem Mandato
Inhibitoriali Clausulam justificatoriam inserere necesse habeat mini-
me; Enimvero attentata *Judicis a quo*, & partis, toti titulo ff. Nil
innot. appell. interp. sunt contraria. Unde & in Camera *Inhibitio-*
nes sine Clausula emanare testatur; Blumius, in Pr. Cam. Tit. 54.
S. 3. Gail. 1. Obs. 134. n. 7. junctio Rodingo in Pand. Cameral. S. 4. Tit.
XI. L. 3. in Not. & Schwanem. in Proc. Cameral. L. 2. c. 3. n. 3. Barbo-
Thes. loc. Com. Voce *Inhibitio*.

S. 10. An autem, si Summus Princeps Commissarium cum
clausula: *Remota Appellatione*, vulgo ohne *Berstattung* aller
etwan von dem *condemnierten Theil ein zuwendenden Ap-*
pellation, (qualiter Superiorem non recognoscentes, Summiq; Tribu-
nalis jus habentes, causas delegare posse liquet ex L. 1. S. *interdum*
4. ff. A. quib. Appell. non licet & notabili Cap. 53. & 47. X. De Appella-
Vid. Brunnem. ad d. L. n. 6. Mey. P. 2. Dec. 193. n. 11.) delegaverit, parte
condemnata ad Judicem delegantem appellante, Superior h. c. ratio-
ne

De Inhibitionis sit competens Judex non injucunda neque impertinentis est quaestio: Hujus vero decisio inde dependet: An hoc casu ratione Appellationis delegans fundatam habeat jurisdictionem? Quod exinde videtur negandum, quod Superior delegando aliquem eum dicta clausula censetur tacite *juri devolutionis* renunciassse. Verum, quanquam communiter huic Clausulae haec vis tribuatur, quod efficiat, non admitti appellationem, Maranth. in *Specul. P. 6. Ab. 2. Limit. 28. n. 2. Mev. P. 2. Dec. 193. n. 2. Rebuff. De Appellat. art. 7. Gloss. 2. Tom. 3. n. 16.* quia tamen solum Judicem delegatum dicta tantum clausula ligat, Brunnem. ad d. L. 1. § 4. n. 7. *ibique am. Mev. ejusque solius intuitu id operatur, ut (1.) Delegatus interpositae Appellationi non teneatur deferre, sed possit dictam a se sententiam statim exequi, Speculator. in Tit. de Appellat. §. 2. n. 32. Mynsing. 1. Obs. 3. (2.) Et non puniatur ob rejectam Appellationem, neq; (3.) ejus factum post interpositam appellationem, tanquam attentatum revocetur, sed aliis remediis, per viam nempe querelae nullitatis corrigatur, Mev. d. l. n. 7. § 3. ibiq; alleg. Panormitan. in c. Pastoralis n. 9. § 10. de Appellat. ad Delegantem vero, utpote qui non praesumitur sibi legem per hanc clausulam dicere voluisse talem, L. 1. C. de LL. qua nolle audire gravatum, Franch. ad d. Cap. Pastoralis n. 6. X. De Appell. Mev. d. l. n. 5. minimè extenditur, cui non obstante hac clausula, remanet jus interpositam appellationem recipiendi, ubi vel Delegati dolus aut lata culpa subest, Scaccia. de Appellat. q. 17. Lim. 6. membr. 7. n. 76. vel gravamen est notorium, c. 7. X. de Appellat. aut in continenti probabile, vel rationabilis ac verosimilis appellandi causa allegatur. Mev. d. l. n. 12. *ibique allegati Ddres,* ideo indubitanter concludo: Sicuti Judex delegans non abdicat a se tali clausula jurisdictionem, neque inique gravatis praeccludit ad se provocationem, Petr. Gregor. Tholosan. De Appellat. L. 2. Tit. 20 n. 7. Scaccia. d. Tr. q. 16. n. 98. ita propitio etiam jure, si appellans tempestive petat Inhibitionem Delegati vel Partis, post interpositam coram Delegante appellationem, hic eandem decernere potest: Vid. in terminis Craven, ad Gail. L. 1. Concl. 144. n. 2. Mynsing. Cent. 1. Obs. 3. n. 1. *ibique allega. ii. jung. Lancellott. De Attent. P. 2. c. 12. Limit. §. n. 11. § quos plura manu ibi alle-**

Quis ex veri-
ori sententia
sit effectus de-
legationis
cum clausu-
la: Remota
Appellatione

Hac clausula
non ligat dele-
gantem.
Ratio.

Cj

S. 11.

Delegans, cum
Clausula: Sen-
tentiam statim
exequendi, in-
hibere potest.

Quanam mens
sit hujus clau-
sula?

Ratio.

Judice inferio-
re deferente ap-
pellationi, inhi-
bitio ratione
appellati ta-
men est omnino
utilis.

Ratio.

Præjudicium
Camerale

§. II. Affinis Superiori quæstio est itidem haud impertinens:
*An Delegans cum clausula: Sententiam statim exequendi, inhi-
bitionem, possit decernere?* Et cum ex veriori sententia mens hujus
clausulæ non hæc esse censeatur, ut justò apparente gravamine, con-
querens non audiatur, ipsique appellatio, ceu defensionis species de-
negetur, Saccia *d. Appela. q. 16. Lim. 1. n. 99. Menoch De Pras.*
L. 2. Pras. 9. n. 7. Mev. P. 2. Dec. 193. n. 8. (Ea enim, quæ juris
naturalis sunt, inter quæ Appellatio jure refertur optimò, Princeps quæ
vis ex-clusionem non videtur voluisse remota, Mev. *d. l. n. 9. ubique
all. Menoch.*) sed, ut justitia citum consequatur effectum, Mev.
d. l. n. 8. salvo appellandi jure; cum executionem ordinans, appellati-
onem minimè excludere, sed sic ordinare intelligatur, ut de jure fieri
debet, *arg. L. 2. §. 10. §. 16. ff. Ne quid in loc. publ. ne inde injuria-
rum nascatur occasio*, unde jus oriri debebat, *L. 6. C. Unde vi L. 4.
De Emancip. l. 2. ad Delegantem* tempestivè appellante, utique
inhibitioni locum esse adopinor. Cum per hanc Clausulam, etiam
secundum illorum sententiam, qui eidem vim excludendi appel-
lationem, jure tribuunt invito, quos *vid. allegatos à Mev. P. 2. D. 193.
n. 1.* per notata *ad v. præced.* Superiori facultas Appellationem re-
cipiendi ne utiquam adempta censeatur.

§. II. Illud ultimo loco notamus: Ut ut giudice à quo interpolatæ
Appellationi deferente, Inhibitione Superioris opus haud esse vide-
atur, cum deferendo appellationi Inferior omnem à se jurisdic-
tionem iam abdicarit, quæ sine non præcedit judicium; solere ta-
men illam decerni ex abundantia ratione judicis à quo, cum & abun-
dans non noceat cautela, esseque omnino utilem ratione appellati,
ne aliquid attentet interea aut in novet. *Vel. R. J. de A. 1594. §. Diels.
inhibitiones p. Zæck. ad Tit. ff. Nil innov. appell. interp. Gail 1.
Obs. 144. n. 3. Schwanem in Proc. Comer. L. 1. c. 3. n. 5. Hahn. ad Wesf.
Tit. Nil innov. app. interp. in fin. Rodingus in Pand. Camer. L. 3. T. XI.
§. 9. Ubi duobus præjudiciis Cameralibus quorum ultimum est des.
§. 1. d. 1. d. 4. dictum Imperii Recessum adhuc hodie in Camerâ in vi-
ridi esse observantia, contra Tilemannum de Benign. contrariæ opi-
nioni adherentem Cent. 1. Observ. Supplic. 60. probat.*

CAPUT

CAPUT. TERTIUM

De

COMPETENTIA JUDICIS INHIBENTIS IN CAUSIS APPELLATIONUM RATIONE CAUSSARUM IN QVIBUS INHIBITIO DECERNITUR.

§. 1.

Examinatâ Judicis *inhibentis* competentiam ratione PERSONARUM, quibus Superior *in Causis Appellationum* inhibere potest; Ordinis ratio postulat, ut hoc Capite lustremus CAUSSAS, in quibus *inhibitio* à Superiore decerni potest, cum non fundatâ *inhibentis* jurisdictione ratione CAUSSARUM, non minus *inhibitio* otiosa existura sit, quàm si illa à Judice proficiscatur, cujus jurisdictioni illi, ad quos *inhibitio* emanat, impune non parent. Vultej. Vol. Conf. 16. n. 71. Zigler. ad Inst. J. C. p. 883.

Ingressus

§. 2. Qvò autem *met hodie* magis hîc procedam, certis *Regulis* Competentiam Judicis *Inhibentis* ratione CAUSSARUM, in quibus *Inhibitionem* decernere potest, examinare tentabo, quarum hæc sit.

REGULA I.
Examina's Coma
petentiam Judi-
cis *inhibentis*
ratione CAUS-
SARUM.

PRIMA REGULA. In quibus causis illicita plane est Appellatio, in illis etiam cessat Superioris Inhibitio. Ratio: Quia in illis causis, utpote ad se non devolutis, elusoria ob carentiam jurisdictionis existura est Superioris jussio, cum hic per illicitam Appellationis interpositionem Inferioris jurisdictionis suspendatur minime? Ubi autem appellatio non habet effectum devolutivum, nec suspensivum, ibi fortitnr pronunciatum Inferioris effectum executivum, quem frustra Superior remorari annitetur, ubi ejus *Inhibitionem* impune Inferior negligere potest. Vid. R. J. de Ao. 1945. §. die *Inhibitiones* 94. Vigel. in *method. Obj. Cam. L.* 2. c. 17. Reg. 14. *Sexta Except. fol. m.* 265. Schwanem *Proc. Cam. L. c.* 3 n. 6. Roding in *Pand. Cam. L.* 3. c. XI. §. 13. *inibique all. Gail. & Mynsinger.*

Ratio Regula.

Cessat Camera
Inhibitio in
causis pecunia-
riis, summa
existente in ap-
pellabili.

§. 3. Ex hac regulâ infero I. Ubi summa non est appellabilis, ubi in causis pecuniariis Camera inhibere non potest, sicque h. c. cessat

Cessat Inhibitio Camera, si, quis Lubeca infra 1000. Imperiales ad illam provocet.

Cessat etiam, si Judex à quo illimitato gaudeat de non appellando prohibeatur.

Judex Superior inhibere non potest in causis, post tres conformes sententias.

Ratio.

Ratio 1.

Ratio 2.

Ratio 3.

In Camera Imperiali, Curiaque Gallicanis tertio & quarto provocare licet.

sat inhibitio, si quis Lubeca infra 1000. Imperiales ad Camera[m] pro-
vocare conetur. Vid. Privilegium Imperatoris. *Rodolphi De Ao*
1588. 20. Maj.

§. 4. Infero II. Cessare Superioris inhibitionem, quoties
Judex à quo illimitato gaudet privilegio de non appellando; Quod
qualiter HODIE adhuc competat Maguncino, Saxoni, Brande-
burgico, Bavaro & Palatino Electori illimitatum, aliisque certis
Imperii Principibus, videre est ex Dissert. Dn. Strykii. De illicita Ap-
pellat. Cap. II. §. 8. seqq. inbique allegatis Blumio, Sprengero, Schwe-
dero, Ottone, Rodingo, Rumelino aliisque.

§. 5. Infero III. Judicem Superiorem, ad quem in ea-
dem causa post tres (quoad idem objectum, eandem materiam, ean-
dem qualitatem, Vid. Mev. P. 1. Dec. 18, n. 4. Ruginell. in Tr. De
Appellat. §. 12. gloss. 1. n. 10. Rota divers. Dec. Part. 1. Dec. 100. n. 3. & seqq.
& easdem personas, Brunnem. ad L. Un. C. Ne lic. in un. ead. caus.
tertio provoc. n. 4.) conformes sententias provocatur, inhibitio-
nem decernere non posse. Ratio: Quia de Jure æque Civili, per
t. t. C. Ne lic. in un. ead. caus. tert. prov. ac Canonico, per c. 65. X.
De Appellat. à sententiâ bis confirmatâ appellare illicit: Scacc. De
Appellat. c. 17. Limit. 1. Trentacing. L. 2. De Appellat. Resol. lat.
Brunnem. in Proc. Civ. c. 28. n. 31. Peretz & Dâres passim ad L. Un.
C. d. t. Hujus verò ratio est (1.) Quod Lex & Canon illud præsu-
mant esse justitiæ regulis Legumque præscriptis conforme, quod tribus
diversorum judicum sententiis est comprobatum. Non enim proba-
bile est aliquem toties gravari, in eadem causâ, & à diversis judicibus,
Brunnem. ad d. L. Un. n. 5. Stryck. in Diss. De illicit. Appell. c. 3. §. 13.
(2.) Quod tertio provocans videatur justitiâ causâ destitutus, ma-
gis ex obstinatâ quâdam pertinaciâ, quam justo gravamine appellare,
Peretz ad L. Un. C. d. t. n. 1. in fin. & (3.) Quod lites aliâs fierent im-
mortales, quas non in infinitum protrahi, utiq; & Reip. & partium
interest. L. Prope, andum. 13. pr. C. De Judic. Verum, cum hæcenus
dicta in Camera Imperiali (idem & de Curia Gallicanis asserit Wis-
senbach. Diss. ff. 38. L. 49. §. 19. Bugnyon. De LL. abrogat. L. 1.
art. 152. §. 25. Peretz. ad C. d. t. n. 4.) Summisque Tribunalibus
non procedant, utpote, ubi & Tertia & Quarta recipitur appella-
tio.

rio. Gail. 1. Obj. 72. n. 3. Minsyng. *Cent. 1. Obs. 15.* Hillger. in Donell. L. 28. c. 6. Lit. 29. Brunnem. ad L. Un. d. e. n. 9. & in Proc. Civ. d. l. n. 3. ne aliās Status Imperii in suis Ditionibus plures constituen- do instantias, jurisdictionem Supremi Tribunalis eludere possint, Perez. d. l. n. 4. Stryk. Gail. Brunnem. d. ll. Camera rectē inhibiti- onem concedit, etiam si à bis confirmatā Inferiorum Judicum senten- tiā ad illam terciò aut quartiò provo cetur. An verò extra Came- ram, illisque in locis, ubi hodie adhuc obtinet constitutio d. L. Un. ad impediendum executionis effectum, remedium restitutionis in integrum vel nullitatis adhuc locum inveniat, de hoc consuli pos- sunt Perez. d. l. n. 4. in fin. Myul. Cent. 12. Obs. 4. Gail. 1. Obs. 42. n. 12. ibique ad. Ddres. Wissenb. d. l.

§. 6. In foro IV. In causis MATRIMONIALIBUS, quan- tenus agitur de contrahendo vel dissolvendo matrimonio, cessare CAMERÆ inhibitionem: Cum enim communiter hasce causas Ec- clesiasticis annumerent, Vid. Blum. proc. Cam. Tit. 43. n. 14. de quibus non Camera per proximè dicenda, tanquam Secularis iudex, sed Ecclesiasticum iudicium cognoscere debet, cessante itā competentia in hisce Camera Imperialis ratione cognitionis & Appellationis, Vid. Gail. 1. obs. 112. n. fin. Blumius. d. e. n. 14. Brunn. in jur. Eccl. L. 3. c. X. §. 2. fin. Mev. p. 2. D. 304. n. 5. Jung. Dec. 365. n. 1. Roding. in Pandect. Camer. L. 1. T. 31. n. 5. p. 377. ubi Exceptionem videbis. cese- fabit utique ejusdem etiam competentia ratione inhibitionis.

Quod autem de Cameradietū, illud ad SUPREMA PRINCI- PUM IMPERII TRIBUNALIA tamen minimè extendendum est. Si- cuti enim in genere cause matrimoniales admittunt appellatio- nem, Brunnem. in Proc. Civ. c. 28. n. 13. Carpz. P. 3. Dec. 240. per tot. Stryk. in not. ad Brunnem. Jus. Eccl. L. 2. c. 16. p. mibi 607. ad §. 12. Mev. P. 2. Dec. 364. Per tot. ita, cum suprema jurisdictio Ecele- siastica nostris Principibus A. C. notoriè competat, per Inst. Pac. arr. 5. §. 48. Vid. omnino Stryk. in elegantī Diss. de Jure Papali Prin- cipum Evangelicorum c. 2. §. 8. sicque à Consistoriis nostris et- iam in matrimonialibus ad ipsos Principes provocare liceat Mex. d. Dec. 364. in fin. P. 6. Dec. 1. n. 4. & P. 2. Dec. 265. Brunnem. in J. E. L. 3. c. 10. §. 2. ibique Stryk. in Not. ad verba. Ad Principem.

D

Appella-

Ratio.

In Camera Im- periali etiam post tres confere- mes sententias inhibitiò decer- ni potest.

Camera in- Causis Matri- monialibus in- hibere nequit.
Ratio.

Suprema Prin- cipum Imperij Tribunalia in- matrimoniali- bus causis esse- inhibent.

Ratio.

appellatur. Caspar, Lipold. *De concurr. Jurisd. quæ est. ult. Ernest.*
 Gothofred. *de Jur. Consistor. eb. 103.* illis denegari, nisi invito jure,
 in his causis non potest inhibitiō.

*Neque Camera
 in Ecclesiasticis
 Causis inhibere
 potest.*

Ratio

*Idem ratione
 Capitularum
 & Canonica-
 rum juris est.
 Inhibere tamen
 in his relictis cau-
 sis possunt Sum-
 ma Principum
 Evangelicarum
 judicia.*

Ratio.

§. 7. Infero V. In causis ECCLESIASTICIS, quan-
 tenus de Religione, Doctrinâ fidei, jure Patronatus &c. agitur, CA-
 MERÆ IMPERIALIS itidem cessare Inhibitionem Ratio Con-
 clusionis inde dependet. Quod Causarum Ecclesiasticarum co-
 gnitio ad Judicem, non Secularem, sed Ecclesiasticum pertineat,
 adeo, ut ab hoc ad Secularem non pateat recursus, c. 2. X. De Judic.
 sicque cesset in hisce causis ob non fundatam Camera Jurisdic-
 tionem, ad ipsam appellatio. *Vid. Stryk. in Diss. de Jure Papali Prin-*
cipu. Evangelic. c. 6. §. 6. Ubi idem in causis Capitularum & Cano-
 nicatum quoad Camera procedere eleganti probat Responso,
Conser. Gail. 1. obs. 38. n. 2. ibique præjudicium Camerale, & Myn-
sing. Cent. 1. obs. 100. At enim, cum suspensâ in territoriis Prote-
 stantium omni Pontificis Jurisdictione Ecclesiasticâ, suprema co-
 gnoscendi in Ecclesiasticis facultas Superioritati Territoriali nexu
 indissolubili cohæreat, per J. P. art. 5. §. Jus Dioces. 48. ibi. Et intra
 terminos territorii cujusque jus Diocesanus & Jurisdic-
 tione Ecclesia-
 stica se contineat, jusque Sacrorum Summum omne, quod olim
 Pontifex habuit, & apud Catholicos adhuc hodie habet, ad no-
 stros pertineat Principes, Stryk. d. Diss. De Jur. Papali. Princ. Evan-
 gelic. c. 2. §. 8. in fin. ut verè dixisse videatur idem J. C. Iustinus Stry-
 kius d. l. §. 10. Omnem Principem in suo territorio esse Papam, das
 ein jeder Reichs-Stand in seinem Lande Papst sey/supra dicta, de ces-
 sante Camera in Causis Ecclesiasticis appellatione, extra illam ad SUM-
 MA PRINCIPUM NOSTRORUM JUDICIA non sunt exten-
 dendâ: Ad quæ cum etiam in hisce provocare causis liceat, re-
 cte inde emanabit Inhibitiō.

*Neq. inhibere
 Camera potest
 in causis Crimi-
 nalibus penam
 corporis afflicti-
 vata habentibus*

Ratio.

§. 8. Infero VI. In Causis CRIMINALIBUS, poenam corpo-
 ris afflictivam inferentibus, So Lebens-Straffe auff ihnen tragen/CA-
 MERAM inhibitionem decernere non posse. Ratio: Quia cessat appel-
 latio in hisce Causis ad Camera, per Ord. Cam. P. 2. T. 28. §. pen. SR. I.
 de A. 1530. §. 95. Brunn. in Proc. Civ. s. 28. n. 12 & ad L. 1. ff. De Appell. n. 5.
 Richter. P. 2. Dec. 100. n. 50. seqq. Gail. 1. Obs. 1. n. 27. Ludolph, Hugo. De
 Statib.

rib. Region. Germ. c. 3. n. 42. & 43. Vitriarius Illustratus in Inst. Jur.
 publ. L. 4. Tit. 6. §. 33. Blum. in Proc. Cam. Tit. 43. §. 6. Jung. Roding.
 Pand. Cam. L. 1. Tit. 31. §. 7. in Nor. Aliiq. passim. Rationem ratio-
 nis ponunt Doctores communiter in diuturnitate fere immortalis liti-
 um in Camera pendendum, quas præcipuè criminales, non pro-
 trahi, sed citissime decidi; interest quidem Reip. vix tamen possibile
 est ob rariores in Camera congressus, præprimis verò immensam
 Cauffarum Civilium multitudinem, ut, quod ipsum Criminalium
 cauffarum postulat momentum gravissimum, statim cognoscantur
 & decidantur, delictis hac ratione in perpetuum, vel diu saltem im-
 punitis mansuris. Vid. Discursus Danielis Lipstorp. J. C. Celeber-
 rimi De Appellat. illicita. c. 3. §. 15. An autem hæc tenus dicta ad omnia
 alia quoq; INFERIORA GERMANIÆ JUDICIA extendi possint,
 ut in Caussis Criminalibus ne ad illa quidem provocare liceat, qui
 mortis condemnatus est à Judice inferiore, aut cui poena dicitur afflicta
 corporis afflictiva, inter Jctos non satis convenit? AFFIRMATIVÆ
 patrocinantur Gailius 1. Obs. 1. n. 27. & de PP. L. 1. c. 20. in fin. My-
 ning. Cent. 4. Obs. 41. Mev. P. 2. Dec. 272. n. 6. Stryk. in Diss. de Illi-
 cita Appell. c. 3. §. 15. in fin. Joach. Beust. in Rubro. de jur. jur.
 n. 97. Zasius. in L. Un. pr. n. 7. Si quis jus dic. non obtemp. Petr.
 Freder. De Proc. Cam. L. 1. c. 9. n. 3. & L. 2. c. 27. n. 10. Wesenbec.
 Consil. 43. n. 80. Knichen. De Elect. & Ducum Sax. priv. de non ap-
 pell. in verb. jus c. 2. Bender. Concl. Pract. de Revision. f. Commen.
 in Tit. 53. P. 3. Ord. Com. Concl. 33. p. 485. Soaretz. in Thesaur. re-
 cept. sent. verb. Appellation. 191. Schrader. in Tom. Consil. Variar.
 J. C. Germ. P. 2. Consil. 40. n. 81. NEGATIVAM verò tuentur Brunn.
 in Proc. Civ. 28. n. 12. Rauehbar. P. 2. quæst. jur. Civ. & Sax. §.
 n. 54. p. 100. seqq. Dan. Möller. Semestr. L. 4. c. 33. n. 1. Herman-
 Vultej. Jurispr. Rom. L. 2. c. 33. n. 25. Schwan. Ord. Cam. 173. n. 33.
 Zanger. De Tortur. c. 7. n. 85. Chilian. König. in Pract. Proc. Saxon.
 c. 113. & 119. Nebelkrai Dec. 21. Berlich. P. 1. Concl. 35. n. 21. & Concl.
 50. n. 36. Wurmser. 24. Obs. 20. Oldekop. integr. Tractatu De Ap-
 pell. in Caussis Crim. Supra laudatus D. Dan. Lipstorp. integræ
 Discursu De Appell. in Causs. Crim. & Decus hujus Academiae
 D 2.

Ratio Ratione

An autem in Civi-
 tinalibus lice-
 at appellare ab
 inferioribus Sa-
 tuum judicium ad
 Superiora?
 Referuntur Au-
 thores pro sen-
 tentia Negativa

Recensentur Au-
 thores pro sen-
 tentia affirma-
 tiva.

Subjicitur no-
stra sententia.

Rationes.

In quibus Ger-
mania judiciis
Superioribus ap-
pellatio recipi-
tur in Causis
Criminalibus,
in illis etiam
rectè decerni-
tur inhibito,

Gothman, Vol. 1. Resp. 14. n. 3. & Resp. 13. n. 60. quibus & ego calcu-
lum meum adjicio (1.) quia in R. J. de An, 15 30. §. 95 & Ord. Cam-
P. 2. T. 28. §. pen. contraria sententia non solide probatur (2.) A.
Camera ad alia judicia non semper ducitur firmum argumentum
Brunnem. d. c. 28. §. 12. Mev. P. 3. Dec. 237. (3.) Varia Variorum
judiciorum Germaniæ præjudicia contrarium edocent. Vid. Ne-
belkrai proxime alleg. D. Lipstorp. D. Tr. §. 31. §. 65. (4.) Idem Ju-
ri Civili, per L. Prius. 1. L. Litigatoribus. 14. L. Et in majoribus.
20. L. Ad dictos. 29. C. De Appellat. L. Observare 2. C. Quo-
rum appell. non recipiuntur L. Ejus. C. Si pend. appellat.
mors interv. L. Ad dictos. 6. C. De Episc. Aud. L. Qui à latronibus.
13. §. Si quis in capitali crimine &c. ff. Qui test. fac. poss. L. Rei Cae-
pitales. 2. §. Cum accipiemus. ff. De Pæn. Et Canonico consentane-
um est. per c. Cum sit Romana. 5. §. fin. c. Pervenit. 13. c. Consulunt.
14. c. Cum speciali. 61. §. Porro. X. De Appellat. Vid. Hippol. de
Marfil. in Pract. Crim. §. Nunc videndum n. 2. Foller. in Pract.
Crim. verb. Esti consistebuntur. P. 2. n. 50. Farinac. in Prax. Crim.
L. 1. T. 5. q. 38. n. 10. Gometz. Var Resol. L. 3. c. 13. n. 31. Barbosa. Tit. ff.
De Judic. Scaccia De Appellat. Philipp. de Franchis. ad Tir.
Decret. De Appellat. Joh. ab Imola. ad L. fin. §. Jussus. ff. De Ap-
pellat. n. 9. Brederodius Ad L. Duobus. De Appellat. quibus jungi pos-
sunt Lucubrationes elegantissimæ in Materia appellationum Gui-
donis Papæ, Didaci Covarruvæ, Hieronymi Manfredi, Francisci
Herculani, Julii Glari & Nicolai Vigellii. Hincque concludo:
In quibusdam Germaniæ Judiciis inferioribus, ubi expressa contra-
ria doceri consuetudo non potest, adhuc hodie, (exceptis crimini-
bus notoriis, manifestis, c. Cum sit Romana. §. fin. c. 13. 14. X. de Ap-
pell. c. Cum appellationibus frivolis. 5. De Appell. & atrocioribus,
L. 16. C. Appell. Vid. Angelus De Arretio ad L. 2. C. Quor. appell.
non recip. Felin. in c. De cetero n. 11. X. De re jud. Menoch. De A. J.
Q. L. 2. Cas. 197. n. 1. Robert. Lancelot. De Attent. c. 12. Lim. 7. n. 1.
Vigel. in method. Jur. Civ. L. 1. c. 18. qu. 1. Excep. 2. replic. 1. Decian.
V. 1. Resp. 63. n. 31. seq. Covarruv. Pr. qu. 23. n. 5. in fin. ad Superiora lice-
re provocare judicia, inque illis etiam rectè decerni inhibitionem
ubi vel injustitia pronunciati est manifesta, vel accusato, nisi in-
hibitio

hibitio fiat, irreparabile gravamen vel damnum imminet. *Vid. or-
mino Mevius P. 2. Des. 273. n. 8. ibiq; allegatus Panormitanus. Jung.
Mindan. De Mand. c. 27. n. 32.*

§. 9. Inſero VII. A ſententia MERE INTERLOCU- *Non decerni-
tum regulari-
ter inhibiti-
o in
Camera, in ap-
pellatione à ſen-
tentiam merè
interlocutoriâ
Exceptiones*
TORIA interpoſitâ appellatione, regulariter in Camera non de-
cerni inhibitionem: Cum enim, exceptò caſu irreparabilis gra-
vaminis, L. 2. ff. de Appellat. recip. L. 7. Quorum appell. non re-
cip. Brunnem, in Proc. Civ. c. 28. n. 2. Menoch. de A. I. Q. Lib. 2.
Caſ. 490. Beſold. De Appell. c. 7. n. 56. Scaccia. De Appell. q. 2. n. 84.
& periculi in mora evidentis, per R. J. de An. 1594. §. 93. in Camera
non admittatur appellatio, per Ord. Cam. P. 2. Tit. 28. in ſin. extra
caſus exceptos rectè etiam denegatur inhibiti-
o, quæ neq; in re-
centis aliter caſibus obtinet, quàm ſi illi legitime fuerint probati.
d. R. J. de An. 1594. §. 93. Vid. Schwanem. in Proc. Camer. L. 1. c. 3. n. 6.
Gail. 1. Obſ. 144. n. 4. Denail. c. 146. §. 5. in jur. Cam.

§. 10. Et cum in reliquis, planè non-appellabilibus caſibus
eadem obtineat ratio, illis ordine recensendis brevitatis amore
lubens ſuperſedeo, adq; cauſas difficulter appellabiles pedem
promoveo, in quibus, utrum jure decerni inhibiti-
o poſſit, evictum
iturus ſequenti

REGULA. II. In quibus cauſis non fa- *REGULA, II.*
cile admittitur appellatio, in illis etiam non facile
decernitur inhibiti-
o.

Ratio. Cum enim inhibiti-
o facilitet interpoſitæ appellationis
exitum, judex agrè admittens appellationem, æq; difficilis erit in
decernenda inhibitione.

§. 11. Ex hac Regula infero: I. In MINIMIS cauſis (qua-
rum determinatio judicis arbitrio committitur, Scacc. de Appell. P. 2.
q. 17. n. 13. & Brunnem. in Proc. Civ. c. 28. n. 22.) non facile decerni in-
hibitionem. Ut ut enim ipſo jure in hiſce ſubſiſtat appellatio L. 20.
C. de Appellat. ibiq; Brunnem. etiam jure Canonico, c. 11. X. De Ap-
pellat. non facile tamen Superiorem ſe præbere decet in admitten-
da in hiſce minimis appellatione. Brunnem. in Proc. Civ. d. l.
n. 22. Mev. P. 2. D. 135. Scaccia q. 17. Lim 40. n. 1 ſeqq. Stryk. in Diff.
de Appell. illiſſit. c. 3. §. 14. decernendaq; ve inhibitione. Exceptio

Quando in minimis causis decerni possit inhibitio?
Nec in Causis Politicam Ordinationem Camernentibus facile decernitur inhibitio.

Non decernitur inhibitio si appellatur a decreta Commissione Examinis testium ad perpetuam rei memoriam.

est, nisi causa minima concernat famam rei, iudiciumq; ipsum sit famosum. Vid. omnino Mev. P. 3. Dec. 235. qui tot. & Brunnem. d. l.

§. 12. Infero II. In Causis POLITICAM ORDINATIONEM CONCERNENTIBUS, vulgo: In Policy-Sachen non facile in Camera Inhibitionem decerni, per Novissimum Imperii Recessum de Ao. 1654. §. wie nuhn solches von dehnem Sachen. 106. verb. fürnehmlich aber in der gleichen Sachen keine Inhibitiones leichtlich erkennen. quia non facile in his causis admittitur appellatio, Mev. P. 3. Dec. 154. Brunnem. in Proc. Civ. 6. 28. n. 17. in fin. & ad L. fin. ff. De Appell. recip. n. 12.

§. 13. Infero II Sicuti a decreta Commissione examinata testimonium ad PERPETUAM REI MEMORIAM non facile admittitur appellatio, per ea quæ habet Mevius P. 1. Dec. 49. per tot. ita difficile ter etiam inhibitionem decerni, & non aliter, quam si nullum adsit periculum veritatis intercidendæ & pereundorum testimoniorum. Idem P. 2. Dec. 189. §P. 1. Dec. 50. Brunnem. ad L. 1. ff. De Appel. lat. n. 3.

§. 14. Possem equidem plura pro illustrandâ Regulâ §. 10. traditâ afferre exempla, nisi temporis Statutiqve Amplissimæ FCtis Juridicæ juberer habere rationem, proinde missis alijs, in quibus eadem tamen obtinebit juris dispositio, ad illas pergo, appellationum causas, in quibus hæc effectum sortitur duntaxat cognitionis devolutivum inque illis inhibitionem decerni haud posse expediturus sequenti.

REGULA II

REGULA III: In quibus causis appellatio non admittitur quoad effectum etiam suspensivum, in illis frustra petitur inhibitio.

Ratio Regula.

Ratio. Quia in hisce causis licet iudici exequi sententiam & pronunciatum, victore saltem cautionem præstante, de re e. g. in casum victoriæ restituendâ: Ergo otiosa est inhibitionis petitio, quæ ad remorandam iudicis a quo executionem potissimum adinventâ est.

Non est locus inhibitioni in Camera si appellatio inter

2. 15. Et ex hac Regulâ infero I. In Camera denegari regulariter inhibitionem, interpositâ appellatione à sententiâ in POSSESSORIO MOMENTANEO latâ, præprimis retinendâ & possessio-

nis, appellato in possessione constituto. Vid. R. J. de An. 1594. §. 92. in fin. Cum enim hic appellatio careat effectu suspensivo, cognitione de iustitia sententia in possessorio dicta, facta ejus interim executione, ad Superiorem tantum devoluta, Covarruv. Pract. quest. c. 23. n. 8. Mynf. Cent. 6. Obs. 13. Zoel. ad Tit. ff. De Appell. recip. Brunn. ad L. Un. C. Si de moment. poss. n. 4. ibiq. allegati Ddres. & in Pros. Civ. c. 28. n. 14. Stryk in Diss. De Decreto Intermissio c. 5. n. 14. Sin Diss. de Appell. illicit. c. 3. §. 6. in fin. juncto Gaillo i. Obs. 7. n. 7. & Obs. 144. in fin. & Rodingo in Pand. Cam. L. 3. T. XI. §. 11. ubi & in sequentibus videsis exceptiones, utiqve nec inhibitioni hic locus esse potest. Vid. Roding. d. l. Gail. i Obs. 145. per tot. Mindan. De Mandat. L. 2. c. 27. §. 7. seq. Blum. in Proc. Cam. Tir. 54. n. 10. seqq.

§. 16. Infero II. In CAUSSA SPOLII cessare regulariter inhibitionem, spoliante a sententia ad restitutionem condemnatoria appellante; cum hæc appellatio secundum jus Civile effectum dicatur habere tantum devolutivum & non suspensivum. Mev. P. I. Dec. 24. n. 10. Stryk. in Diss. De illicit. Appell. c. 3. §. 6. Dantur tamen casus, in quibus etiam quoad impediendam executionem hic admittitur appellatio, quos videsis apud Mevium d. h. Ergo & illis casibus rectè decerni inhibitionem indubium est. Vid. præjudicium ap. Mev. d. l. in fin. & Scaccia de Appell. qu. 17. Lim. 6. membr. 7. per tot. Brunn. ad L. Un. C. Si de moment. poss. n. 10.

§. 17. Infero III. Cessare inhibitionem in appellatione interposita a sententia, concernente AEDIUM RUINOSARUM REPARATIONEM vulgò in Bau-Sachen; Cum enim ob interesse Reipublicæ, ne derelictis ædibus, aut illis planè dirutis, publicis deformetur urbis aspectus, L. Prætor. 20. §. Hæc interdictum 11. ff. de N. O. N. L. 2. C. De Ædif. priv. in hisce causis agrè admissa appellatio effectum duntaxat sortiatur devolutivum, celerisq; desideretur executio, Mev. P. I. Dec. 196. Decretum inhibitionis publicæ omnino utilitati obversaretur, Roding. in Pand. Camer. L. 3. Tit. XI. p. mihi. 554.

§. 18. Et cum eadem VI. ratio nempe publicæ utilitatis, pro reparandis aggeribus militet, in CAUSSA REPARATIONIS AGGERUM

ponatur a sententia in possessorio momento retinente appellato in possessione constituto. De Exceptionibus agitur re-missè.

Cessat Inhibitio spoliante a sententia ad restitutionem condemnatoria appellante.

Exceptio

Cessat etiam inhibitio si appellatur a sententia injungente aedium ruinosarum reparacionem.

Idem juris est Causis reparandorum aggerum.

GERUM, vulgo in Reich-Sachen appellatione licet ab illis interposita, qui ad eorum refectionem sunt condemnati, eaque quoad effectum devolutivum admittat, Ruginell. in Tr. de Appell. §. 2. c. 3. n. 628. non decernitur inhibitio; nisi ubi reparationem non amplius remoratur, cujus præjudicium videtur ap. Mev. P. 3. Dec. 163. in fin. Confer. Brunn. in Proc. Civ. c. 28 n. 17. Stryk. in Diss. de Appell. illic. 3. 7.

Cessat inhibitio si appelletur à sententiâ Decimarum solutionem Ecclesia faciendam injungente

§. 19. Infero V. Cessare inhibitionem si à sententiâ DECIMARUM solutionem Ecclesia faciendam injungente appelletur: Favor enim piæ causæ appellationem in Decimarum causa non admittit, nisi quoad solum effectum devolutivum, ita, ut Decimis solutis, ulterior causæ persecutio demum locum sortiatur: Mev. P. 6. Dec. 394. n. 5. Rebuff. in Tract. De Decimis quest. ult. n. 28.

Neg. locum habet inhibitio in appellatione Salarii pauperi debitum concernente.

§. 20. Idem VI. iuris est in appellatione SALARIUM pauperi, pro quo mercede servienti debitum, concernente. Cum enim causa salarii habeatur pro pia, Scaccia De Judic. c. 5. n. 61. Bencaf. in Tr. De Pauper. ejusq. privileg. Tom. 18. q. 6. n. 1. inque illa, ne interim, qui servit, egere cogatur, appellatio tantum ad devolutivum admittatur effectum, Rebuff. in Tract. De Sent. Provis. art. 3. Gloss. 7. n. 1. seqq. non sine pietatis læsione hic inhibitio decerneretur, Mev. P. 8. Dec. 408. ibiq. præjudicium Brunn. in Proc. Civ. c. 28. n. 17. ibiq. all. Hilliger.

Neg. in Appellatione à sententiâ pro Alimentis laesione.

§. 21. Nec aliter VII. se res habet in appellatione à sententiâ pro ALIMENTIS in futurum, præprimis pauperibus debitis; in quorum causis, ne interim egeat alimentarius, appellatio interdum tantum effectum habet devolutivum, præstandis interim appellato alimentis. Coler. De Aliment. c. 15. n. 3. Surdus. De Aliment. Tit. 8. priv. 60. n. 17. Brunnem. in Proc. Civ. 28. n. 17. ibiq. all. Mev. 19. Hilliger & Scaccia.

In executivis non decernitur inhibitio, nisi irreparabile imminet damnum.

§. 22. Secundum communem Ictorem ac in Praxi receptam sententiam in EXECUTIVIS Appellationis effectum interdum tantum Devolutivum esse, testatur Scaccia de Appellat. q. 17. Limit. 10. n. 22. Mev. P. 3. Dec. 107. n. 1. aliq.; Hinc, nisi irreparabile imminet damnum, nec in Executivis decerni inhibitionem posse, in apriico est.

§. 23. Et in genere, cum in causis *moram non admittentibus* sed *celeritatem* requirentibus, *Mev. P. 3. Dec. 163. n. 2.* nec non *publicam utilitatem* principaliter concernentibus, quorsum etiam *Tributorum & Collectarum causa* pertinet, *Lancellott. De Attent. P. 2. c. 2. n. 1. Lim. 25. Caهران. Dec. 83. per 102. Mev. P. 4. Dec. 35. n. 0. Brunnem. in Proc. Civ. c. 28. n. 17. Stryk. De Ilic. Appell. c. 3. §. 7.* & ubi ob oppositam exceptionem non fititur executio, non admittatur appellatio quoad effectum *suspensivum*, neque propitio jure *inhibitionem* in illis posse decerni, concludo, cum *Exc. Mev. P. 4. Dec. 166. n. 7. & Roding. in Pand. Camer. L. 3. Tit. XI. p. 554.*

§. 24. Agmen claudet in hoc capite pro cognoscendâ *Judicis competentia* in causis appellationum.

REGULA IV. In quibus causis admittitur appellatio quoad utrumque effectum, in illis etiam rectè decernitur *inhibitio*. Ratio, Quia, nisi in hisce causis decerneretur *inhibitio*, sæpè irreparabile appellanti per *Judicis à quo executionem*, aut appellati attentatum contingeret præjudicium, cui expedit magis, per *inhibitionis* remedium intacta servare jura suâ, quam post vulneratam causam, reportatâ licet in Appellationis instantiâ prioris pronuntiati reformatoriâ sententiâ, serotinum quærere remedium.

§. 25. Hincque infero, & in **CONCURSU CREDITORUM**, aliquibus Creditorum à Prioritatis sententiâ appellantis, *Mev. P. 1. Dec. 210. per 102. & in Causâ FLUVIORUM. Ruginel. in Tr. De Appell. P. 2. c. 3. §. 404. verb. Flumen. Mev. P. 7. Dec. 301. n. 18.* cum in utrisque appellatio effectum *suspensivum* simul ac *Devolutivum* sortiatur, aliisque non exceptis, rectè à *Judice Superiori* emanare *Inhibitionem*.

§. fin. Et hæc pro temporis atque instituti ratione dixisse sufficiant ratione *Competentia* *Judicis* *inhibentis* *in iure causarum* In appellationibus *Judicialibus*: Cum verò etiam *extrajudicialiter* gravari quis, obque tale gravamen rectè appellare possit, c. 8. X. *De Appell. in 6. Gail. 1. obs. 120. Coronidis loco: Utrum etiam Inhibitio in Extrajudicialibus Appellationibus locum obtineat? dispiciam*

In causis moram non admittentibus & publicam utilitatem concernentibus, nec non, ubi per exceptionem fititur executio, non decernitur *inhibitio*.

REGULA IV

Ratio Regula.

In concursu Creditorum & Causa Fluviorum rectè decernitur *inhibitio*.

Quando in Extrajudiciali Appellatione in Camera e-
manare possit
Inhibitio, doce-
tur hoc s. fin.

piciam. Quam quaestionem Imperator Rudolphus II. in Recessu Imperii de Anno 1594. §. wann aber. 93. ita decidit, ut ante in Extrajudicialibus appellationibus non sit decernenda *inhibitio*, quam jurisdictione & appellatione satis fundata & justificata, lis sit contestata aut adversarius saltem auditus. verb: *Also auch in Extrajudicialibus Appellationibus ehe und bevor die Jurisdiction und Appellation gnugsam fundiret, und justificiret, vor der Kriegeres besessigung oder zum wenigsten ehe der Zegentheil darüber gehöret/ durchaus keine inhibition erkant werden.* Roding. *in Pand. in Cam. L. 3. T. II. p. 555. Gail. 1. Obs. 144. n. 8. & Obs. 120. Blum. Proc. Cam. Tit. 54. §. 25. ubi & Exceptiones videbis.*

CAPUT. IV.

DE

EFFECTIBUS INHIBITIONIS IN
CAUSSIS APPELLATIONUM

Ingressus.

Cum Judicialis in Causis Appellationum Inhibitio alium Ratione JUDICIS INHIBITI, alium Ratione JUDICIS INHIBENTIS, alium Ratione APPELLANTIS, alium de-
niqve Ratione APPELLATI pariat EFFECTUM, ordine de singulis hinc hoc capite & succinctè acturus sum.

Primus Inhibitionis effectus & quidem ratione Appellantis est, quod ipsi jus suum integrum conservet

S. 2. Quod APPELLANTEM attinet, ejus intuitu id operatur *Inhibitio*, ut faciliorem possit sperare Appellationis exitum, nec metuere habeat necesse, futuram, quam Appellationis ipsi promittit justitia, sententiae prioris emendationem, aut plane elusoriam futuram, aut saltem difficiliorem sortituram esse executionis exitum, ligatis, arctiusq; constrictis per emissam à Superiore inhibitionem Judicis à quo, & appellati manibus, ne illas in praedictum appellantis extendant temerè, dictam à se sententiam exequendo, vel appellansem suam possessione interim spoliando. Vid. Emeric. à Rosbach. *in Proc. judic. Tit. 75. n. 7. Brunn. ad L. Unic. ff. Nil inno. pend.*

pend. appell. n. 1. Peretz. ad C. Tit. De Appellat. n. 44. jung. Sebastian Medices P. 2. Reg. 3. n. 8. Vital. Tract. Clausul. Tir. Nil. nov. and. n. 13. Conservat enim Appellanti inhibitiō jus, quod habet, suum, in illo statu, in quo fuit, tempore emissionis. Lancellott. De Accus. P. 2. c. 20 in Praef. n. 11, & 12.

S. 3. Ex quo fuit SECUNDUS Inhibitionis EFFECTUS & quidem tam ratione JUDICIS, quam APPELLATI INHIBITI, scilicet quod ab omni innovatione, & illo, quod vel in iudicis inhibitionis contemptum vel appellantis vergere potest praedictum per emanatam arceantur inhibitionem, & secus facientes ATTENTATUM committant. Vera, P. 1. Dec. 224. Carpz. L. 3. Resp. 108. n. 5. Lancellott. d. l. n. 213. ibiq. all. Mandat. De Mandat. L. 2. c. 26. n. 11. Mandos. De Inhibic. q. 112. n. 3. Cujus nomine omne illud venit, quod in praedictum appellantis, vel ipsius etiam appellationis fit a iudice vel parte, Brunnem. ad L. Un. ff. Nil. innov. appell. pend. n. 1. Mev. P. 4. Dic. 301. n. 1.

S. 4. Inde ortus TERTIUS Inhibitionis EFFECTUS & quidem ratione JUDICIS INHIBENTIS, est Revocatio omnium illorum, quae in praedictum appellationis & appellati vel a iudice a quo, vel etiam ab appellato gesta sunt, & quidem in continenti & pendente adhuc appellationis processu facienda, per c. Non solum 7. verb. quicquid post inhibitionem fuerit innovatum per appellationis iudicem ante omnia in statum pristinum reducendum est, De Appell. in 6. junctō Novissimo Imperii Recessu de Anno 1654. §. 59. quib. Und wann jegen die außgelassene Inhibition gehandelt wird / soliches auch Notori, und in continenti zu erweisen wehre / sollen hinführo auff Begehren des Appellanten alle Mandata de revocandis attentatis, auch Extrajudicialiter erkant / und solcher punct foderst zur Execution gebracht / keines weges aber der Supplicat mit seinem Begehren erst zum Gerichtlichen Process verwiesen werden. Mev. P. 4. Dec. 286. Brun. ad L. Un. ff. Nil. innov. app. pen. n. 14. Mandos. de Inhibic. q. 112. n. 2. Decus. Lib. 1. Confil. 103. in Princ. Roman. Confil. 330. col. 2. Alex. Conf. 89. n. 9. Gail. 1. Obs. 146. n. 8. Ubi inhibitionem videbis. Peretz. ad C. Tit. De Appell. n. fin. Emer. a Ros.

E 2

bach,

Illicitum etiam
sape id post in-
hibitionem est,
quod ante illam
licebat.

Exemplum.

Si notoria sint
Attentata, sine
speciali Processu
sunt revocanda.

Judex hac
etiam ex officio,
nemine petente,
revocare potest.
Pena, non ob-
stante inhibiti-
one attentantis,
in Camera est
certa.

Extra Cam-
eram quamam?
Quid si nulla sit
inhibitioni in-
serta?

Quintus Inhi-
bitionis effectus,
& quidem rati-
one Judicis In-
hibentis est
condemnatio
in penam.

bach. in Proc. jud. Tit. 75. n. 8. ibiq. allegat. Ddres. Omne enim, quod
in praedictum appellacionis post inhibitionem vel à giudice à quo,
vel appellato etiam fit, ceu Legis & judicis prohibitioni adver-
sum, est ipso jure nullum, arg. L. 5. C. de Legibus. Dec. Consil. 103.
Lancellott. d. Tr. P. 2. c. 20. n. 235. ut ante inhibitionem facienti
fuerit licitum, Mandos. De Inhibit. q. 75. n. 8. Cujus rei exemplum
illud imprimis esse potest, quod licet judex cum clausula: Remota
appellacione, datus, parte à sua sententiâ appellante, non obstante
illa appellacione citra attentati vitium ad executionem suae senten-
tia devenire possit per supra c. 2. §. 10. dicta, id tamen factâ à Superi-
ore inhibitione, amplius ipsi haud liceat Vid. Lancellott. De Attent.
P. 2. c. 20. Ampl. 1. n. 3. ibiq. alleg. Conf. Mindan. de Mandat. L. 2. c. 26. n. 11.
P. 2. c. 20. Ampl. 1. n. 3. ibiq. alleg. Conf. Mindan. de Mandat. L. 2. c. 26. n. 11.

§. 4. Neque, si attentata sunt notoria, qvalia habenda, de
quibus judici ex actis, notorium inducentibus, constat, desidera-
tur libellus à conquerente specialis, Gail. 1. Obs. 146. n. 4. Berlich.
P. 2. Dec. 13. Schwan. Proc. Cam. L. 2. c. 9. n. 2. sed, cum ipso jure
sint illicita, nec magis excusationem admittant, quam ipsum spo-
lium, unde ad attentata frequens apud Jctos est argumentum, Mev.
P. 4. Dec. 286. n. 3. Oldrad. Consil. 199. n. 1. seq. sine speciali processu
adinstar spoliâ, cujus vice censentur, statim sunt revocanda, parte
attentante post inhibitionem non ante audiendâ, quam restitutio in
priorem statum facta doceatur Mev. d. l. Ubi etiam docet, quia
per attentata magis lex & judex, quam pars læditur, parte etiam
non petente, judicem ex officio attentata post inhibitionem revocare
posse notoria, jung. Scaccia. de Appellat. qu. 17. Limit. 47. membr.
1. n. 137. Gail. 1. obs. 146. n. 7. ubi & praedictorum Perez. ad C. Tit. de
Appell. n. ult. Galtei. in spec. jur. univ. c. 32. n. 88.

§. 5. QUARTUS Inhibitionis EFFECTUS ratione JU-
DICIS INHIBENTIS est condemnatio in penam. Cum enim
per attentata post judicialem factam inhibitionem, autoritas
inhibentis non parum lædatur, Gail. 1. Obs. 146. n. 7. Perez. in C.
Tit. de Appell. n. ult. & pen. Lancellott. d. Tr. P. 2. c. 20. in Praef.
qu. 1. n. 10. dum inhibitus prohibitione Superioris posthabitâ, at-
tentando & innovando temerè pergit, contemptum hunc Super-
ior

rior recte pœnali iudicio vindicat. *Dres. ad L. 1. ff. Si quis jus
die. non obrembr. Lancellot. d. l. n. 18. Mandol. de Inhibit. q. 41.
Mindan. De Mand. d. l. §. 5. n. 11. Jung. Reyer. in Proc. judic. Disp.
XII. Propos. 9. Lit. f. ibique citari.* Et hæc pœna ratione Inhibiti-
onis Cameralis certa est, dum *Simplici Inhibitioni* contra-
veniens in 10. marcas puri auri pro dimidiâ parte Fisco Cæsa-
reo, pro altera vero dimidia appellanti applicandas condem-
natur, tandemque & *arctiori* contumaciter parere detrectans
Banni pœnam incurrat. *Vid. supr. c. 1. §. 19.* Sicuti ne hæc res
dubii quicquam alit, ubi & extra Cameram inhibitioni certa pœ-
na est inserta; hoc enim casu juxta vulgatam in foro Praxin, qua de
testatur *Mevius p. 3. Dec. 66. n. 2.* attentans ad interminatam in Lit-
teris inhibitorialibus pœnam tenetur. *Mev. d. l. Mynf. Resp. 8. De-
c. 1. n. 29.* Sed nec aliter se res habet, ubi citra pœnæ certæ men-
tionem *simpliciter* facta est inhibitiō, quo casu pœnâ arbitrariâ
Superiorem judicem suam tueri posse jurisdictionem contra non
levem attentantis contemptum rectè cum *Exc. Mevio. d. l.* con-
cludit *J. Criffimus Brunnem. ad L. Un. ff. Nil. innov. opp. pend. n. 17.*
Quorum etiam pertinet, quod hoc casu appellatus imprimis
condemnari debeat ad restitutionem fructuum etiam percipiend-
orum, refusionemque expensarum, damnorum & interesse. *Vid.
ibidem & Lancellot. De Attent. P. 3. c. 31. per tot.*

Quid juris, si
nulla certa pœ-
na inhibitioni
inserta fuit?

§. 6. Quid verò, si appellans post attentanta appellati,
eum hoc super attentatis transegerit, poteritne tamen Judex Ap-
pellationis ex officio adhuc contra emissam inhibitionem attentan-
tem punire? Et Respondetur affirmando. Magis enim istius-
modi attentata judicem, quàm partem offendunt. *Gail. 1. Obs. 176.*
§. 7. Et Judicii violant auctoritatem, quam vindicare ad Reip.
utilitatem, judicantis dignitatem & judicii sanctitatem pertinet,
Oldrad. Confl. 206. in pr. Ut hinc, sicuti in aliis ad Remp. perti-
nentibus judex etiam non interpellatus Nobili utitur officio suo,
ita etiam in puniendis attentatis idem rectè adhibeat. *Mev. P. 4.
Dec. 222. 4. tot. ibique prejudicium. Brunnem. ad L. Un. ff. Nil. n-
nov. appell. pend. n. 13. Lancellot. de Attent. P. 3. c. 27. n. 78*

Transactio cum
appellante su-
per attentatis,
non prejudicat
judici inhiben-
ti ratione pœna.

Heres defuncti,
cui inhibitio est
fito facta, li-
te cum ipso con-
testatâ, in pœ-
nam inhibiti-
onis an possit de-
clarari?
Sententia Ne-
gantium & ra-
tiones.

Præjudicium.

Sententia & ras-
tio affirmantiæ.

Præjudicium.

§. fin. Illud ultimo loco non impertinenter hîc adhuc quaeritur: An heres defuncti, cui inhibitum est, lite cum defuncto jam ante ipsius mortem contestatâ, in pœnam declarari possit inhibitionis, contra quam defunctus aliquid attentavit? Negat id Blumius in Proc. Camer. Tit. 54. §. 9. ex hac ratione, quod is, qui contra inhibitionem venit iudicium subeat publicum, seu publicum committat crimen, in quo etiam lite contestatâ, morte acclusati extingui pœnam non tantum corporalem, sed pecuniariam etiam, cum inibi allegato Job Fabro, ad §. Non omnes J. de Perpet. & tempor. act. statuitur Conferatur omnino Carpz. L. 3. Resp. 38. n. 32. per L. Defuncto 6 ff. De Publ. judic. Gomez Var. Resol. Tom. 5. c. 1. n. 81. Myns. Cent. 1. obs. 98 hancque sententiam suam confirmat exemplo Guili. mi Dufcis Juliæensis, à pœna inhibitionis, in quam Pater ipsius inciderat, 20. Julii Anno 1551. in Camera absoluti: Dubitari verò hac de sententia non sine ratione potest propter verba finalia L. 20. ff. De Accusat. & illa, quæ in terminis fusius exponit Melvius. P. 5 Dec. mihi 392. n. 8. eò, quod in nostro tantum agatur casu ad declarationem, reum in pœnam ipso iure per attentatâ sua, mandatis inhibitorialibus pœnalibus contraria, incidisse, cum jam condemnatus sit ipsis mandatis inhibitorialibus, dum ipsis adversa facit inhibitus. Vid. Mey. d. l. ibique præjudicium & Brunnem, ad L. 20. ff. De Accusat. in fin.

CAPUT. V.

De

CONTRARIIS INHIBITIONIS IN
CAUSSIS APPELLATIONUM.

§. 1.

Ingressus **V**lîs hætenus Consensaneis Inhibitionum in Causis Appellationum, jam ad Dissentanea progredior, paucis adhuc hoc Capite V. lustraturus MODOS, quibus decreta iterum expirat judicialis Inhibitio. Fit autem hoc tribus potiss.

potissimum modis (1.) Per EXPRESSAM judicis inhibentis revocationem seu CASSATIONEM (2.) per FINALEM CAUSÆ DECISIONEM, (3.) Per APPELLATIONIS DESERTIONEM. Mindan. de Mandat. Lib. 2. c. 26. §. 7. Blum. in Process. Cam. Tit. 54. §. fin.

§. 2. Per CASSATIONEM INHIBITIONIS expirare decretam Inhibitionem eò minus dubii est, quò certius, ejus esse revocare, cujus est decernere. Hinc, si per sub & obreptionem inhibitio impetrata, aut alia justa subfuerit revocationis causa, judex Superior per Rescriptum Cassatorium rectè iterum revocat decretam ante inhibitionem, Cujus revocationis hic est effectus, quod post illam gesta non sint attentata: Cessante enim per revocationem inhibitione, tanquam attentatorum causa, cessabunt etiam attentata, tanquam effectus inhibitionis. Lancellott. P. 2. c. 2. de Attent. Limit. 2. n. 1. seq. ibiq. all. & Blum. cum Mindano d. ll. Mandol. de Inhibit. q. 41. n. 1.

§. 3. Per FINALEM CAUSÆ DECISIONEM expirat tunc Inhibitio, si judex appellationis, malè appellatum, benè verò in primâ instantiâ judicatum esse, pronunciaverit, vulgo: Das wol gesprochen und ubell appellirt sey / danenhero die Sache ad Judicem a quo zur execution remittiret werde. Quia enim tunc redit ad judicem à quo suspensa per interpositam appellationem & emanatam inhibitionem, dictam à se sententiam exequendi facultas, cessante appellatione, cessabit utique etiam ejus consequens, puta inhibitio. arg. c. 60. X. De appell. Mindan. d. Tr. L. 2. c. 26 §. 7. n. 19. Blum. d. l. Reyger in Proc. Jud. Disp. XI. Posit. 23. Lit. C. Mandol. q. 41. n. 1. ibiq. alleg. Covarruv. & Rota.

§. 4. Per DESERTIONEM APPELLATIONIS tandem expirare etiam Inhibitionem ex eodem fluit principio, quia deserta appellatione, Judex à quo per hanc suspensionem recipit facultatem exequendi dictam à se sententiam, ut ita sublatâ inhibitionis causâ, ipsa etiam cessare debeat inhibitio. Mandol. d. Tr. c. 26. L. 2. §. 7. n. 17. ibiq. alleg. Bartol. & Herculan. jung. Reyger. d. Tract. & loc Lit. P. ibique allegata. Unde sequitur; Si appellans appellatum pendente

Tribus modis expirat Inhibitio, qui hic recensentur.

Primus Modus est Cassatio Rescripti Inhibitorii. Eff. Causæ Cassationis

Secundus Modus est Finalis causa Decisionis confirmata priori sententiâ & ad judicem à quo ad exequendum remissa. Ratio,

Tertius Modus est Appellationis Desertio. Ratio.

Appellante ipso attentante, judex à quo, non obstante inhibitione, sententiam exequi potest.

Ratio 1.

Ratio. 2.

Ratio. 3.

dente appellationis processu suâ spoliaverit possessione, ipsum censeri deseruisse appellationem, eidemque tacite renunciasset (1.) Quia actus litis pendentiæ contrarius tacitam inducit renunciationem. (2.) juris beneficio indignus videtur, qui propriâ sibi jus dicens auctoritate, in legem 7. C. Unde vi, delinquit. *arg. L. auxilium 37. ff. De Minor. &* (3.) Quia attentando ipsemet appellans, tanquam sibi contrarius, secundum tritum sermone proverbium: *Wegh will rechenstan nicht sechen* non censetur detulisse propriæ appellationi. *arg. c. 42. X. De Appellat. Vid. Blum. in Proc. Cam. Tu. 53. n. 23. & Tit. 55. n. 7. Gail. 1. O. 146. n. 15. Myns. 2. Obs. 50. Hillig. in Donell. L. 28. c. 9. Lis. A. Brunnem. ad L. Un. ff. Nil. innov. app. pend. n. 3. Idem & in aliis deserendi appellationem modis, de quibus consulti potest inter alios Blumius, 1020. Titulo. 55. in Proc. Com. juris, est.*

Quæstio describitur appellatione, toties inhibitiō exspirat. Appellatio prodeserta non habetur, licet appellans in ira præfixum sibi à iudice à quo terminum, inhibitionem à Superiore non impetierit.

S. fin. An verò pro deserta etiam tunc habeatur, appellatio, si appellans intra terminum sibi à iudice à quo ad introducendam apud iudicem ad quem coram se interpositam appellationem, de qua illa sibi fidem per insinuationem impetratæ inhibitionis faciendam, præfixum, inhibitionem impetrare non potuerit, non ineptè coronidis loco quæritur? Negativam rectè tuetur Carpzovius L. 3. Resp. 117. ex sequentibus rationibus (1.) Quia ipsa inhibitiō non est de formalibus appellationis. Gail. 1. O. 144. n. 2. ut proinde durum nimis foret, ob non impetratam & insinuatam inhibitionem, appellationem pro deserta haberi. (2.) Quia nullibi in iure hoc casu invenitur poena deserta appellationis statuta, Bald. ad L. Proce. ff. 5. C. De Appellat. Poena autem privationis juris nunquam aliter locum habet, quam ubi expressâ Lege introducta est. Nov. 115. c. 3. Nov. 2. 53. Menoch. de A. 7. Q. L. 3. Cas. 276. n. 1. Hartm. Pistor. L. 1. q. 15. n. 19. Et huic quoque sententiæ ad stipulatur Richter. P. 3. Dec. 124. n. 14.

TANTUM!

SOLI DEO GLORIA.

ANGELUS est nullus quem non percurrit in orbe
 VIRTUTIS splendor, impiger ipse comes
 Non tamen ANGULULIS patitur sua pectora condi
 VIRTUS, ex Latebris culmina celsa petens.

WINKLERUM liquidò VIRTUS comitatur ubiq³,

Edit & ingenii, splendida rara sui

Hinc & publicatus VIRTUTIS poscit honores,

Quos locus hic Rosens solvere rite parat.

Quibus prolixissimum testari affectum erga

Nobiliss. Dnum. CANDIDATUM

voluit

BERNH. BARNSTOREFF, D.

Acad. Rostoch. p. t. Rector.

Non Te sola PATRIS cœlo contermina virtus,
 Non ornat generis gloria sola Tui.
 Hæc, WINCKLERE, Tibi sunt spreta insignia laudis;
 Nam Tua, quæ Tua sunt, non aliena, putas.

Ingenio, studiis, cultive excellere mentis,

Raraque doctrinæ prodere signa tuæ,

Hæc sunt, queis per Te Tua stirps nova robora sumit,

Et Tibi perpetuum Tu paris ipse decus.

O utinam plures traheret pulcherrima virtus,

Ut similem vellent laudis inire viam!

Nobilissimo DN. CANDIDATO,

Academia hætenus nostræ & post hæc etiam Patria sua

ornamento, ejus eruditioni & virtutibus boni omnes

adplaudunt, meliore animo quam calamo gratulatur

JO. FECHT, D. P.P.

Consist. Duc. Assess. & District.

Rostoch. Superint.

Ἐπιτομή
*Ad Clarissimum Dn. Candidatum, Fautorem
Honorandum*

AD quod ultro me adstrictum censeo, jure Tuo poscis Fulgidissime Dn. Candidate, nempe ut more recepto unum alterumve distichon exquisitissimo studio elaboratae dissertationi tuae in augurali post egregie ex antlatum nuperum Examen aliorum adjiciam justis adclamationibus. Ast vino vendibili suspensa haut opus hedera, effectusque latis testatur de caua. Rationem sterilis venae coram exposui: Ne tamen videar ad graviora obligatus, tantillum denegasse, pauculas hasce adscere lineas mearum credidi partium. Vitam quam laudabiliter apud nos transegeris, omnes novimus, & praesens testis disputatio. Utinam alii exemplo excitati, similituducantur studio, ingenti suo emolumento, & nullis olim opus querelis, nec ex mercatura bonarum artium reverfi tempus male combustum, argentumque sequius impensum fero nimis, Phrygum instar, dolere necessum habebunt. Felices sane Genitores, & terque quaterque beati censeodi, qui tantos fructus non frustra speratos ex Natis capiunt, impigre Majorum vestigia legentibus, & quovis tempore rationem orii sui cum Catone reddere non detrectantibus. Quare, est quod Augustissimae Patriae de tali futuro Cive, Magnifico autem DNO. Parenti, ac Tibi met ipsi de hisce exantlatis gratuler laboribus. Incun-
da post sudores quies: Quamvis nullum inrerstitium, nullas inducias desideret sverus laboribus Hector, semper meditans illud *PLUS ULTRA*. Perge ceptum strenue pertextere cursum, & messem uberrimam experieris, civisq;

370.
civisque egregii quondam officium ex asse implebis, id
quod ex animo voveo

Nobiliss. Tue Clarit. p. e.

JOH. SIBRAND, D. Decretal. P. P. Ordin.
Facult. Jur. & Colleg. Duc. totiusque
almæ Patriæ Senior.

Stemmata sic proprio sua signant Nomine Poma,
Nec procul à proprio stemmate Poma cadunt.
Hactenus ornarunt Te NOMINA, Laus & Avira,
Atque PATREM claro frontis honore refers:
Nunc Virtute velut propriâ, summoq; per Artes
Ire gradu tentas, Æmulus asse PATRIS
Gratulor: ista Deus faciat florere per Orbem:
Sic sua WINCKLEROS posthuma Fama manet.
*Nobilissimo DNO. Doctorando ejusq; Magnifico DN. Parenti
segratulari voluit*

ALBERTUS WILLEBRANDUS,
J. U. D. & Prof.

Ipsos Tuos vidi densos WINKLERE labores,
Cingere quos cupio fronde decente brevi.
TRIBONIANUS erat, noctes Tua cura diesque
Fallor ni quondam TRIBONIANUS eris.
TRIBONIANUS eris, MAGNI PATRIS alta propago
Sit breve, sed felix, quod meditaris, iter.
Tertiatis hinc prolixissimo Præ Nobili atque Doctis-
simo Dn. Candidato, Amico ac Commensali suo
in paucis lectissimo, de egregio hocce publico in-
augurali specimine gratulatur affectu, bonas in iti-
nere aves ac uberiolem in Patriam olim, reduci
studiorum messem precatus

PRÆSES.

) (2

Quâ

Qua sunt perspicui virtutis laude Parentes
Sati fruuntur filii.
WINCLER, sic in Te, qua gloria summa
PARENTIS,

Præclara virtus emicat.

*Qua rapiunt juvenum transversas noxia mentes,
Cantâ fugis prudentiâ.*

*Tu solas virtutis opes, famamque decusque
Foves amore fervido.*

Sed nunc ingeni vires Meltemate juris

Doctis probare niteris:

Ut pariter possint votiva dicere voce!

DIGNUS PARENTE FILIUS!

Gratulabundus scripsi

MATHIAS Stein / J.U. D. & Codic. P.P.

Est juris nomen dubium varièqve receptum,
Felix, qui rebus scit tribuisse suum?
MI WINCLERE satis, quæ sint pia jura, notasti,
Ex re porro Tuâ sint Tibi jura, precor.

*His Nobilissimo DN. Candidato, de laboribus
Academicis, ex voto, exantlatis, gratula-
tur et quemvis fortuna benignioris affla-
rum, apprecatur*

JOH. JOACHIMUS SCHOEPFFERUS, D.

Con-

Sonnet.

An woll die Feuers Brunst die Flammen an sich halten
Das sich die lichte Loh nicht in die Höhe zwingt
Wie soll die Tugend-Feur / so durch das düstre dringt
Mit vollen Flammen-Geist im Winckel dann erkalten?
Es muß die finstre Dufft vor ihrer Glut zerpalten.
Wie sich das Feuer pflegt zu zwingen Himmel an/
So steigt der Tugend-Glanz bis an die Sternen-Bahn
Wo Phöben Silber prangt. Da da schaut man auch walten
Im hell erhöhten Strahl Herr Winckler seinen Geist/
Der sich durch Gruffe und Klufft mit tapffren Muth reißt.
Dis zeiget an dis Werck / worzu ihm hat die Kiehlen.
Die Themis selbst gespüht / drumb träget er den Lohn
Für solchen theuren Fleiß mit größten Ruhm davon/
Sein voller Feuer-Sinn soll bald im Purpur spiehlen.

Mit diesen wenigen hat sein deuoie abstaun wollen gegen dem
Hochgehrten In Candidato derjenige der bis in den Tode
verbleiben wird / sein Treuerbundener Freund und bereit-
willigster Knecht.

Christian Wilhelm Höllich.

Gloria magna, decus magni, Wincklere, Parentis
Tu Genitricis amor deliciaumq, Tua!

X3

200

Quo celebrem merita conamina carmine laudis
Pro Titulis quibus hic praelia docta moras?

En demirantur rarissima munera mentis
Eloquiumque potens ingeniumque sagax.

His Tibi concilias Doctorum iure favorem

Doctorisque gradum quem Themis alma parat.
Grator id omne, decus crescat, patriæque salutem

Atque Patri Magno gaudia iusta creet.

Paucis hisce in sinceræ observantiæ signum applaudere
vult, Nobilissimo Domino Candidato, Fauto-
ri ac Concerraneo suo æstimatissimo ejus

Cupidissimus.

J. A. KROHN.

Qui studium Themidos, veluti Tu Candide Fautor
Pectore sectari fervidior cupit.

Is titulo grandique simul Doctoris honore

Præ multis certe condecorandus erit,

Quo fine en! Doctum specimen nunc edis ut omnes

Quod sistam magno dignus honore sciant
Sic non in cryptis Te conteget angulus arctus

VIR CLARUS CLARIS associandus eris.

Gratulor hos aulus lætus venerorque supremum

Ut studlis Clemens annuat ipse Tuis,

Sic Patriæ, Patrique decus splendescere pergit

Tuque patrocínio proderis usque tuo

*His brevissimis verbis Nobilissimo ac clarissimo Dn.
Candidato Amico suo die inaugurali gratulationem
ac animum submissum attestare voluit.*

DAVID GLOXIN, Lub.

MANET UNICA VIRTUS.

Elebt ein hoher Geist. Wer Kunst und Tugend liebet
Wer sich dem Helicon, mit allen Fleiß ergiebet
Denn weicht Apollo selbst/wenn er gleich einmahl kreist/
Aus dieser Sterblichkeit. **Es lebt ein hoher Geist.**
Es lebt ein hoher Geist. Es muß ihm Cœlus weichen
Fortuna stellt sich dar/will ihm die Hände reichen
Wenn er sich aller Welt/in klugen Schriften weist.
So blüht die Ehre schon. **Es lebt ein hoher Geist.**
Es lebt ein hoher Geist. Dies muß Minerva zeigen
Die Pallas muß sich auch vor solchen Mäusen beugen
Indem ein Mäusen Sohn/nach ihren Rahmen heist
So stirbt die Ehre nicht. **Es lebt ein hoher Geist.**
Es lebt ein hoher Geist. Er wird auch wehrtester leben
Wenn Atropos gleich ihm/will Tellus Kammer geben
Dies zeigt ihm sein Fleiß/den er uns allen leist
Es bleibet in ihm wahr. **Es lebt ein hoher Geist.**

Durch diesen wenigen Zeilen hat seinen verbündeste
Schuldigkeit am Tage wollen legen.

JACOBUS Diesler/
Rost. Megap. L. L. Stud.

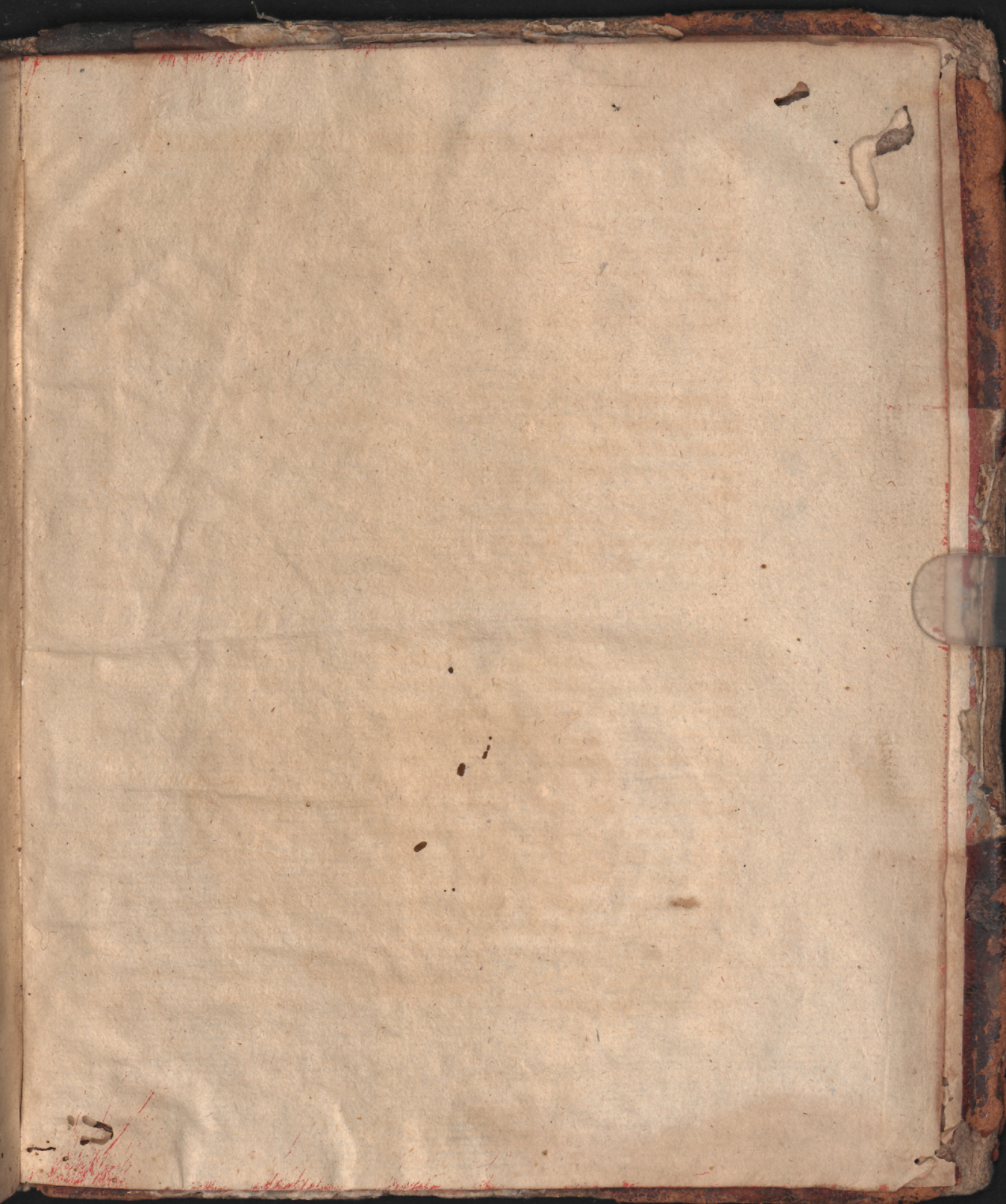
Man baut sonst Seulen auf/zum Ruhm der grossen Hel-
den/
Durch deren blutgen Schwert des Landes Feind
gestürzt.
Es müssen feste Thürm/die Thaten ewig melden/
Die keine lange Zeit kein Alterthum verkürzt.
Ein grünes Sieges-Laub muß ihre Schläff umgeben/
Und der beliebte Ruhm/ in güldnen Wachsthum stehn.
Was

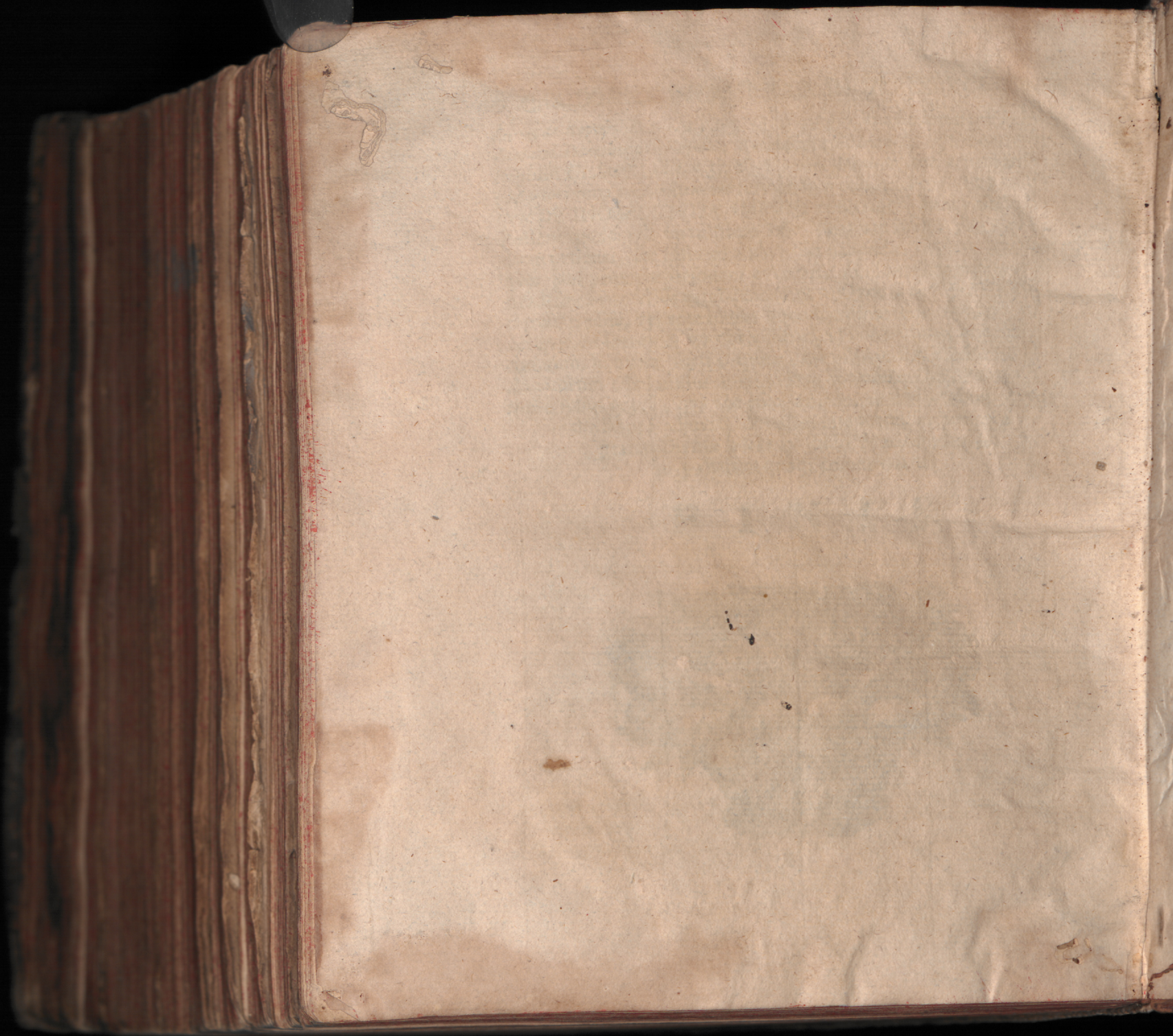
Was ihre Faust gethan / muß bey der Nachwelt leben
Und Lohn und Thaten stets in gleicher Wage gehn.
Verdienen diesen Preis nur die den Degen führen/
Und die in Martis Schul sich würdig dargestellt?
Mein Themis läßet auch mit Ehren Zweigen zieren/
Die/der belobter Fleiß der rechte Preis erhält.
So/da Herr Winckler ist / die Winckel volle Rechte/
Mit Vater gleichem Ruhm zum schönsten Zweck gebracht/
Steht man die Edle Würd auch folgen dem Geschlechte/
Das Ehr und Tugend stets sein Eigenthumb geacht.
Was an den Vater heut die Traven-Stadt verehret/
Und Sein geehrtes Haupt beglückt und göttl. preißt.
Das hat durch neue Würd der gleichen Sohn vermehret/
Der sich in würdigs Bild / des grossen Vaters weist.
Hoch Edler blühe stets auf neuen Ehren-Wegen/
So lange warmes Blut in deinen Adern fährt:
Doch lasse Mund und Herz erwünschte Neigung hegen
Für den/der deine Würd mit frohem Wunsch verehrt.

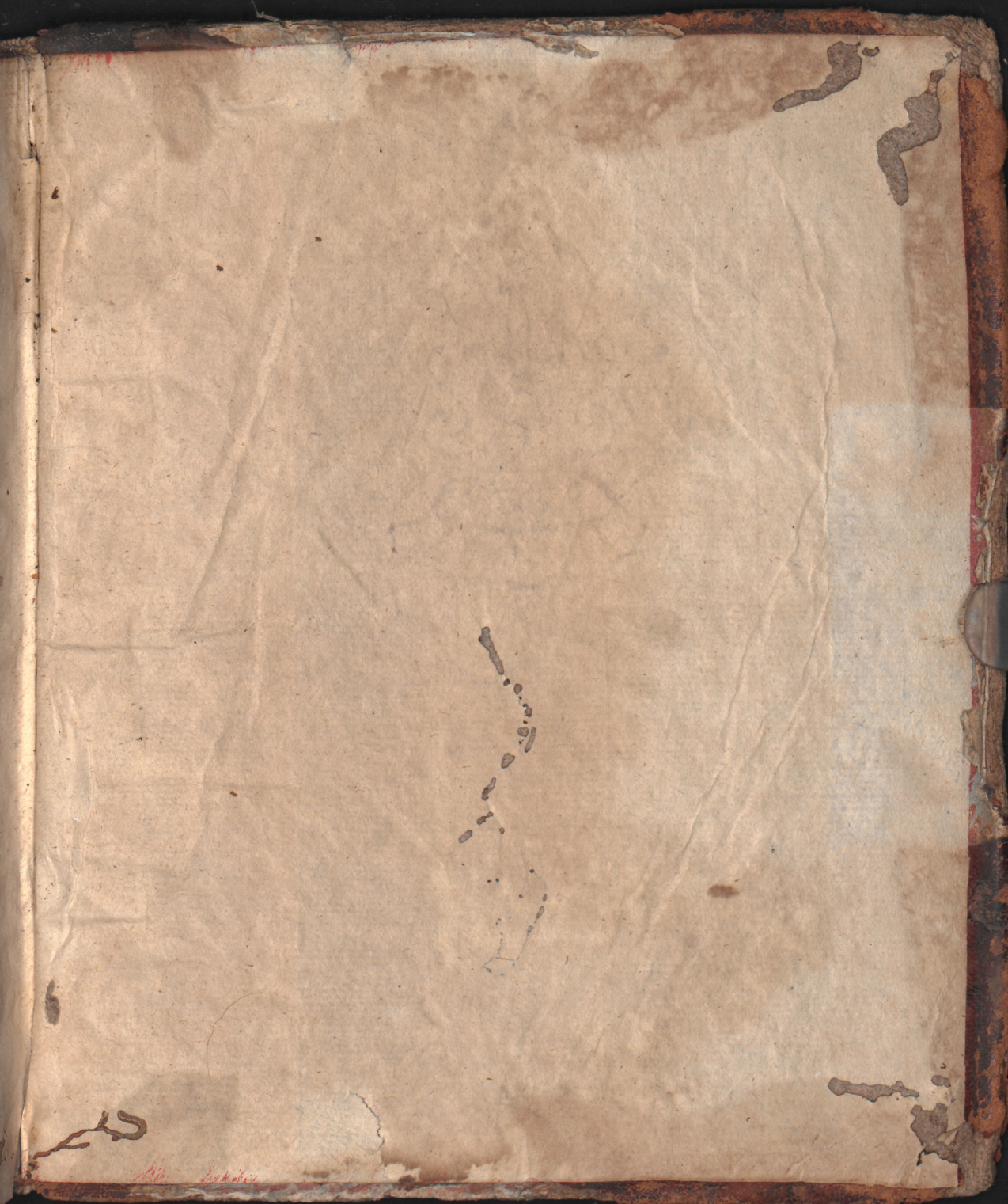
Mit diesen wenigen wolte den Hrn. Winckler seine neue
Würde aus Altorff, beglückwünschen dessen
ergebenster Diener.

HENRICH BALEMAN, Lubecensis!

IN SOCIET. GENT. & SOCIET. ARB
ministratio concessa, quamvis dissent, Merckelbac
1. conf. 13. n. 61. & inibi all.

§. 9.

Annumerari quoque potest in Germaniâ
riis publicis VII. Societas Clientelaris, quæ inter P
intercedit, & in Imperio admodum frequens est
Dn. Becman, in pol. par. c. 11. §. 4. Sicut autem hîc P
omnia illa jura concedenda sunt, sine quibus o
auxilio adjuvare non potest, quò etiam jus mi
quando jus apertura pertinet; Dn. Stryk. de ju
c. 1. n. 125. seqq. Dn. Fritsch. in Tr. de iure
seqq. Ita impunis est Clientum erga Protec
si vel etiam quò ad hæc jura pacto sibi prospexerint,
sales inter Protectorem & Clientes usitata, vid. i
vers. c. 7. vel justam non parendi causam habeant,
in se imperium quærere metuant, aut illius mil
oso veniant, ubi jus apertura licite denegabunt. v
jut c. 2. §. 18. Multo magis autem impune inobe
tector sub protectionis pretextu Superioritatem fi
res tribuere, & e. g. actus jurisdictionis exercere,
10. Qu. 2. vel Clientes, (ubi tamen casum summ
Dn. Wildvog. in Diss. De protect. cens. c. fin. n. 10.) c
vol. 1. conf. 12. n. 31. Dn. Lyncker. Decatastris c. 3. §.
& adhærentes non fiant subditi, Klock. conf. 37. n.
dus Protectorium jus superioritatis inferat,
Reichs vogten p. 417. & 489. & ibi. all. Mag. de
& c. 3. n. 401. Böcler. in not. S. R. J. L. 16. c. 3. §. 3. & C
quidem plenariis subditis æquiparentur, in oneri
minationem non teneantur, Dn. Stryk. all. l. n. 134.
tibus in vito Protectore Jus Protectionis excutere li
dum videtur, si pro Protectione certus census
cum jus Protectori semel ex contractu quæsitur
nequeat: Se. us. vero, si gratuita sit protectio, ub
renunciare utiqve poterunt, cum Protectoris ho
vid. omn. Mantz. Dec. Pal. Qu. 18. n. 5. & 34.

the scale towards document

957.
177
Vol.
bitra-
lientes
apud
tentes
eri &
& ali
terr.
n. 17.
entia,
Rever-
r. Re
torem
ntagi-
as. ad-
i Pro-
Clie-
tesenb.
xcipit
Klock.
derati
c. tæ-
on defa
n. 439.
modis
deser-
Clie-
neg an-
etur,
uferri
avori
erlit,
S. 10.